

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrť leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 44.

Maribor, dne 14. aprila 1911.

Letnik III.

V znamenju zmage.

V naravi zopet vse kipi, brsti in poganja. Zaplulo je novo, mlado življenje v prej zamrzlem telesu, pomlad je zmagala čemerno starko zimo in vsepovsod je zavladalo veselje.

Paralela k temu prenovljenju in vstajenju zunaj v naravi so prazniki, ki so se zopet približali. Velikonočni prazniki so pravi simbol zmage in moči. Med tem ko so božični prazniki bolj dnevi tihega notranjega veselja, ki jim daje tajinstvenost božične noči svoj poseben, mehko-božajoč kolorit, so velikonočni prazniki prepojeni z zmagopolnimi upi in odločno-možatim razpoloženjem. V božičnih dnevih je naše srce mehko, polno nežnega pričakovanja. V nas se ne bude nikake silne želje in v višine kipeče misli, vse čustvovanje je sanjavo in brez vsake bojevitosti. Nad vsem stvarstvom plava nebeška pesem: „Mir ljudem na zemlji.“ Vse drugače je sedaj za veliko noč. Tragika velikega tedna je silna in presune moža. Nič nežne melanholije ni v njej, ampak spomini, ki se odigravajo pred našimi očmi, so polni težke tuge, ki se ji morajo kloniti izklesani in vtrjeni značaji. Za mehke in nedozorele narave ni tragika velikega tedna. Za prve je presilna, drugi je ne umejo. In po dneh težke bolesti pride dan vstajenja. Zmagonosni, od smrti vstali Bog-človek razprši v hipu vso žalost in krepko zadoni refren zmagoslavne pesni: aleluja. Misterij vstajenja da našim silam novo smer in oproščene smrtnih okov se dvignejo k drznemu poletu, hite po zmago. In veselje, ki nas navdaja po dobljeni zmagi, ni veselje otročje razposajenih in lahkomišelnih zadovoljnih, ampak veselje, ki se rodi iz zavesti, da smo dovršili nekaj velikega in izbojevali nekaj zvišenega.

Letošnja velika noč ima za nas še poseben, prenešen pomen. Smo v dobi volitev. Kakor je v velikem tednu vse tiho in mirno ter obrnjeno samo v notranjost, tako je tudi sedaj v našem političnem živ-

ljenju. Videti ni nikakega gibanja, toda vsakdo sluti, da se nekaj pripravlja, kristalizuje. Kakor vpliva veliki teden na naše duševno razpoloženje očiščujoče in zbira epotne in harmonične moči, tako se vrši tudi v sedanji politični situaciji izravnavanje in odstranjevanje raznih kontroverz in se spajajo soročne moči v enotno smer. Še par dni in v politični areni si bodo stale nasproti razne falange z nabrušenimi meči in z določeno taktiko!

Naše spodnještajerske politične razmere so deloma še nezdrave in kvarljive. Ljudstvo je sicer v ogromni večini enega srca in enega duha, toda vodstvo, ki si ga je določilo, je neenotno in v mnogih rečeh diametralno si nasprotujoče. Zgodilo se je to, ker je bilo svojčas ljudstvo še premalo politično izšolano in se je pustilo preslepiti in zapeljati. Sedaj so se razmere popolnoma spremenile. Ljudstvo je postalo politično zavedno in hoče, da bo vodstvo tudi tako enotno, kot je samo. Samozavest, s katero so prežete mase našega ljudstva, daje zagotovilo, da bo ljudstvo svojo voljo uveljavilo in ugotovilo. V tem smislu želimo vsem našim naročnikom, prijateljem in vsem, ki so dobre volje, vesele velikonočne praznike. Kakor je prinesla pomlad vstajenje v naravi, kakor praznujemo v teh dneh prenovljenja in vstajenja v Boguzveličarju, tako naj nam služijo sedanji dnevi, da strnemo dosedaj razcepljene sile in silice v trdno enoto in priborimo zmago ljudski misli. Zmagonosna samozavest, ki diha iz velikonočnih praznikov, naj nam budi možatost in pogum, da si izvojujemo sijajno zmago!

Iz gospodarskega življenja.

Če premotrujemo bilanco trgovskega muzeja o ustanovnem delovanju Avstrije v letu 1910 natančneje, vidimo, da se Avstrija finančno zelo ugodno razvija, tako, da ni samo sebi, temveč tudi Ogrski in inozemstvu preskrbela potrebnih kapitalov.

Na dunajski borzi se je v letu 1910 na novo kotiralo vrednosti za približno 1453 milijonov kron, zvi-

šanje glavnice delniških družb za 300 milijonov kron, vplačila na novo ustanovljene delniške družbe 70 milijonov kron, vplačila na novo ustanovljene zadrage z o. z. 34 milijonov kron, vplačila na že obstoječe z. z. o. z. 12 milijonov kron, torej skupno 1869 milijonov kron.

Ta svota, ki se bliža že drugi milijardi, se je torej v Avstriji v letu 1910 na novo investirala in sicer v vrednostih in podjetjih, katera morajo javnosti polagati račun. **Koliko milijonov je še pa po vrhu tega v privatni industriji, kakor tudi od avstrijskega kapitala v Ogrski in v inozemstvu investiranih, se da komaj soditi.** Mi pa mislimo, da se ne bomo dosti zmotili, ako vzamemo, da bi ta svota dosegla približno ono, s katero je inozemstvo pri omenjenih 1869 milijonih kron udeleženo.

O avstrijski finančni moči torej ne smemo dvomiti. Socialne senčne strani so samo odsev nejednake razdelitve kapitala v deželi sami.

V letu 1910 se je na novo ustanovilo 64 delniških družb z kapitalom približno 142 milijonov kron. V letu 1909 se je ustanovilo 33 delniških družb z 53 mil. kron kapitala. Med tem 64 družbami deluje 9 bank in 2 zavarovalnici z 28 mil.

Lokalnih železnic se je ustanovilo za 64 milijonov kron, sladkornih tovarn, pivovaren, tovarn konzerv za 29 milijonov kron. Ostanek se je vporabil za ustanovitev različnih tovarniških panog. Kemična industrija je udeležena samo z 5 mil. kron, kar je v primeri z velikansko uporabo kemikalij v Avstro-Ogrski neznatna svotica. Kako neznatna je omenjena svota, se razvidi iz tega, da je samo ena edina nemška tovarna za barve (badenska za anilin in indigo) izkazala čistega dobička 10 milijonov mark in je še poleg tega v letu 1910 investirala več kot 7 milijonov kron.

Nasprotno je pa bila kemična industrija pri zvišanju kapitala agilnejša. Zahtevala je okroglo 39 milijonov kron. Pri teh zahtevah so pa milo, petrolej in sladkor zastopani z 36 milijoni kron. Da bi zacela naša kemična industrija pri kakem drugem industrijskem izdelku, tega se ne more opaziti.

Agilnejše so bile banke. Kar se tiče zahteve kapitala, je kakih 20 zahtevalo 150 mil.

Jako razveseljivo je, da raste število zadrug z o. z. Te dopuščajo tudi srednjim kapitalistom, da se udeležujejo osebno trgovskega gibanja. V letu 1910 je

PODLISTEK.

Velikonočni mir.

Tam gori, kjer se dvigajo visoke planine, ki obkrožajo najlepši košček naše slovenske domovine, se vidi iz doline idilično hišico, ki čepi prilepljena, kakor lastavičje gnezdo, pod nebotičnimi stenami visokozrasle Raduhe. Popolnoma na samem stoji, daleč od posvetnega šuma in hrupa, njen mir moti edino-le burja, ki včasih z neznano močjo divja in tuli okoli hišice in podira stoletno drevje v temnih gozdovih. Toda, vse to ne moti tihe, rajске sreče, ki vlada med belimi stenami, ki polni srca prijaznih prebivalcev bele hišice.

Ta hišica je last bogatega grofa iz prestolnice, ki ima tukaj krasne love deloma v lasti, deloma v najemu. Hišico je odkazal za stanovanje svojemu lovcu, ki živi tukaj svojemu trudapolnemu poklicu, katerega mu sladki ljubezen mlade ženke in nedolžni smeh triletnega sinčka. Koliko zimskih večerov je mladima zakonskima skrajšalo kračkočasno brbljanje in nedolžna igra mladega razposajenčka. Ni čuda, da ga je vzljubilo očetovo srce z ljubeznijo, ki ga ji ni bilo para. Kazal pa te ljubezni ni v brezsmiselnem razvajanju otroka, temveč samo včasih je zahtiskalo v njegovih očeh nekaj neizrekljivo blaženega, kar je bilo odsev tega, kar se je godilo v njegovi notranjosti.

Bilo je tisti teden pred veliko nočjo. Topli južni vetrovi so s svojim dihom stopili sneg, izpod katerega so začele dvigati svoje duhteče glavice prve hčerke pomladi. Bili so prvi dnevi zmagoslavja pomladi nad zimo. Vse se je veselilo njenega prihoda. Ptičice so jo pozdravljale z žgolenjem in prepevanjem, da je na daleč odmevala prebujajoči se gozd. Človeku se je srce topilo ob pogledu na novo vstajajočo življenje, ki je tudi njemu valovalo in plalo v prsih.

Lovec Janez, tako ga hočemo imenovati, je bil tiste dni pri drvarjih, ki so nedaleč od njegovega doma sekali in podirali mogočno drevje stoletnega gozda, kjer najbrže še nikoli ni pela sekira. Čuli so se iz gozda zamolkli udarci, ječanje in hreščanje padlih dreves.

To je najbrže mikalo lovčevega Tončka, ki je radujoč se pomladi, pred hišico skakal veselja, da je smel zopet uživati zlato prostost in trgati duhteče rožice, da je, sledeč odmevu udarcev, zašel v gozd. In tam je ravno njegov oče dajal zadnja povelja, kako podsekati mogočno jelko, da bo pravilno padla. Še zadnji udarec in ponosna jelka je tožno nagnila svojo košato krono in z mogočnim treskom padla na mahoviča tla. V tem trenutku se je pa že začul pretresujoč krik, ki je v istem hipu zamrl.

Kakor kipi so stali drvarji, ti ljudje narave, in vprašujoče gledali eden drugega, med tem ko je lovec skočil k jelki, da pogleda, kaj se je zgodilo. V istem hipu se je že naslonil na bližnjo bukvo in črno se mu je storilo pred očmi. Nudil se mu je strašen prizor. Pod vejami je ležalo njegovo najdražje bitje, brez diha, brez življenja.

Bila je velika noč. Melodično so zveneli zvonovi in vabili ljudi k vstajenju. Povsod si videl vesele obraje, povsod je vladalo praznično razpoloženje. Veselo so odmevali strelji iz možnarjev od divjehkrasnih sten Raduhe in budili v srcih vesele spomine.

Edino gori v samotni hišici pod stenami Raduhe je bilo mrtvo in prazno kot v grobnici. Nemo sta sedela obadva ter brezizrazno strmela v daljino. Kak razloček med lani in letos. Kako veselje, kako vriskanje je bilo v sobici, ko sta delila pirihe, in letos? Vse mrtvo, njuno veselje počiva tam dole med drugimi pozabljenimi; med tem ko se povsod vzbuja življenje, ko vse klije in na novo živi, pa je njima zamrle edine veselje, odias sreča. Nemila usoda je njima zagranila življenje.

Kotrat se so pa odpravila vsta in v soto je sta

pil grof, lovčev gospodar. Z brezčutnim očesom je pogledal lovec grofa, toda ta mu je samo rahlo položil roko na ramo in mu prijazno pogledal v oči.

„Ne obupajte, dragi Janez. Poslušajte, kako vabljivo zvonijo zvonovi, ki naznanjajo, da je vstal Zveličar iz groba. Umrl je za nas, da je nas odrešil, toda vstal je k novemu življenju. Tudi vas je zadela nemila usoda, toda dvignite se, nosite svojo bol kot mož. Naj vas ta vihar ne upogne kot šibek trs, temveč naj se zdivja nad vami, kot se zdivja nad stoletnim hrastom. Odprite svoje srce velikonočnim zvokom, potolažite se in drugo veliko noč bodete obhajali zadovoljni in veseli. To željo vam podajem kot pirihe. Z Bogom!“

Tiho kakor je prišel je odšel.

Zopet se je obrnilo kolo časa, zopet je prišla s pomladjo velika noč v deželo. Tuji gori v hišico v višini je našla vhod, pa tudi v srca. Zopet so doneli zvonovi staro pa vedno krasno pesem, toda niso več zadeli na neobčutna srca, temveč budili so žalne spomine, ob enem pa tudi zavest, da so preboleli; budili so tudi upanje na novo življenje, budili so nado, da se bode zopet naselil v ranjenih srcih mir, velikonočni mir!

Oskrbnikova gospa.

(Iz češkega.)

(Dalje.)

„Pudi Rozarka me sedaj ni več seboj vabila. Vsi drugi ljudje bili so si podobni kakor jajce jajcu v vsakem oziru, le Rozarka je bila z vragom v soročju, to je bilo nekaj za mojo otroško domišljijo in zvedavost. Lazil sem za njo kakor senca, opazoval jo od vseh strani, poslušal, da bi mi gotovo kaka njena beseda zašla.“

Z drugimi se družine Rozarka ni govorila, s prijatelji se ni videla, tem je pripravljala o igri v bližini.

bilo ustanovljenih 369 takih zadrug z osnovnim kapitalom približno 65 milijonov kron, torej pride povprečno na vsako zadruzo 170.000 K. Ustanovitve teh zadrug se je udeleževala kemična industrija prav pridno, in sicer z 40 ustanovitvami, med temi jih je 14 petrolejske branže z 11 milijoni kron kapitala. Na drugo mesto pride potem stavbenstvo z 21 ustanovitvami in 5,8 milijoni kron kapitala. Za tem pa strojne tovarne z 9 ustanovitvami z približno 3 mil. kron osnovnega kapitala, nadalje tiskarne in založništva z 14 ustanovitvami in z 1,5 milijoni kron.

Dandanes deluje okroglo 1100 zadrug z o. z.; vse te pa imajo osnovnega kapitala 280 mil., gotovo lep vspeh.

V letu 1910 je bilo 8 državnih, deželnih in pa mestnih posojil v znesku 873 milijonov kron na du najski borzi kotiranih. Nadalje je bilo kotiranih 13 vrst zastavnih listin in obligacij v znesku 297 milijonov kron, 3 posojila prometnih in industrijskih podjetij z 50 milijoni, 14 novih akcij z 82 milijoni in 21 zvišanji kapitala na kotirane akcije z 150 mil. kron, torej skupno 59 postavkov z 1453 milijoni kron, za 600 več kakor leta 1909. Po strokovnjaških računih odpade od teh 1453 mil. najmanj ena milijarda najdu najski trg.

Od te svote odpade na Ogrsko 362 mil. državnih in mestnih posojil, 272 mil. zastavnih listin, 46 mil. prometnih obligacij itd.

Iz teh števil se jasno vidi, kakega pomena za Ogrsko je Avstrija v svoji lastnosti kot kapitalist.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

je imela dne 6. t. m. svoji 3. redni občni zbor. Kako krasno se je ta zavod razvil v treh letih svojega obstanka, nam kažejo sledeče številke: V prvem upravnem letu 1908 je imela posojilnica 1.151.643 K 06 v prometa, leta 1909 2.296.055 K 72 v in leta 1910 že 3.462.958 K 36 v. Stanje hranilnih vlog je bilo leta 1908 292.307 K 18 v, leta 1909 667.839 K 40 v. in leta 1910 že 1.082.956 K 35 v.

Ce pomislimo, da je pri večini mariborskih denarnih zavodov leta 1910 padlo število hranilnih vlog, vidimo, kakšno zaupanje uživa ta posojilnica, ker je število njenih vlog leta 1910 naraslo za 415.116 K 95 vinarjev.

Sorazmerno je raslo tudi število posojil: leta 1908 je bilo 193.374 K 18 v posojil, leta 1909 662.236 K 4 v in leta 1910 1.130.394 K 39 v.

Rezervni zaklad je v teku teh treh let narasel na 6350 K.

Posojilnica ima posebno vsled tega tako zaupanje, ker dela vsa zemljiško-knjižna dela zastopaj, — strankam je treba plačati le koleške.

Za varnost vlog jamči sedaj 435 članov s celim svojim premoženjem.

Hranilne vloge obrestuje po 4% do 4½% in plača rentnino sama. Obresti se pripisujejo h glavnici vsakega pol leta. Vloženi znesek se podvoji v 18, oziroma v 16 letih. Da pospešuje štedenje v majhnih zneskih, ima posojilnica na razpolago domače hranilne nabiralnike, za katere je treba stranki vložiti samo 4 K kot varščino. To štedenje se posebno priporoča za otroke, pa tudi za odrasle je mnogokrat jako primerno, ker se denar, ki je v šparovčku, ne more tako hitro vzeti iz njega. Ključ od šparovčka hrani namreč posojilnica.

„Za par vinarjev pa zamorete obogatiti“, jim je trdila.

Zanimive za me so bile sanje in njih razlaganje: vobče je Rozarka znala o vsem tako lepo govoriti, kakor bi to brala in da po pravici povem, meni se je to, kar je pripovedovala, takrat veliko bolj dopadlo, kakor učenje, in skoro bi bil njej na ljubo zamenjarjal šolo, ko bi me nekega lepega dne sama ne bila odgnala in odbila od sebe. Ko me je zapazila, da jo poslušam pazljivo, da bi mi nikaka besedica ne ušla iz njenega zanimivega govora, zaletela se je v me, rekoč:

„Kaj vedno tako za menoj laziš? Kaj me opazuješ? — Jaz delam, ali nadzorovati se ne dam. — Da veš!“

Od tega časa sem ji šel v stran. Za to jo je pa bolj opazovala mati in nekega večera je tujala očetu, ko smo bili že sami v sobi:

„Oče, Rozarka nam pokvari vso družino. Očslovimo jo o božiču!“

„Čemu?“ vprašal je oče mirno.

„Zato, ker vedno govori o zakladih in loteriji“, odvrnila je mati. „Meni se to ne dopade. Kmalu zmeša vsem glave. Beta vedno trdi, da je z rodom od vruga obsedim v rodu, in ravno danes sem se sama prepričala o nečem, kar je temu prav podobno. Kakor veš, bil je danes pri nas kramar Izak. Vsa dekleta so si kupila ruto za na glavo, a Rozarka si jo je izbirala za na vrat. Kaj rečeš k temu: hotela je svilen ruto! Ko je odšla, rekel je Izak:

„To ti je vražica! Je po očetu! Ta je ravno tako visoko mislil, in je hotel biti kakor so gospodje! Ubog vaški krojač, ki ni imel pedi zemlje, a kar je zaslužil, nesel je gorko v loterijo, da bi obogatel. A padal je globlje in globlje, dokler vrag bleska ni odnesel njegove duše. Obesil se je na jablani, zapustivši polno dolgovi!“

„Pa je pridna delavka“, sem pripomnila. „To

Posojilnico toplo priporočamo. Računski zaključek za leto 1910 je vsakemu članu in imetniku vloge v pisarni posojilnice na razpolago, da se lahko prepriča o njenem stanju.

V načelstvu posojilnice so sledeči gospodje: načelnik častiti gospod kanonik Martin Matek, člani načelstva: Fink Jakob, kurat v Mariboru, dr. Josip Hohnjec, profesor bogoslovja v Mariboru, Anton Jerovšek, profesor realke v Mariboru, dr. Anton Korosec, poslanec v Mariboru, Anton Lobnik, posestnik v Orehovi vasi, Franc Pišek, župan in poslanec v Orehovi vasi, Ivan Roškar, župan in poslanec v Malni. dr. Karl Verstovšek, poslanec v Mariboru.

Za spomenik bratov skladateljev.

Za spomenik bratov skladateljev in velikih slovenskih rodoljubov dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavica so nadalje darovali sledeči p. n. gospodje:

III. izkaz.

	K
dr. Josip Stare, Ljubljana,	25.—
dr. Fran Žižek, Gradec	20.—
Fran Šegula, župnik pri Sv. Roku,	2.—
slavno pevsko društvo v Ljutomeru	15.—
Edmund Kavčič, Ljubljana,	20.—
dr. Josip Gorički, Gornja Radgona,	3.—
Makso Asič, kaplan na Ponkvi, daroval dvakrat po 5 K	10.—
K. Murschitz, Braslovče,	2.—
dr. Paul Turner, Maribor,	10.—
dr. Josip Kolšek, Laški trg,	10.—
Josip Dekort, župnik, Ljubno,	3.—
Josip Tombah, župnik pri Sv. Petru	10.—
Josip Rotner, c. kr. sodni svetnik, Vransko,	5.—
Andrej Podhostnik, župnik, Rečica,	20.—
dr. Urban Lemeš, Slov. Bistrica,	3.—
Lovro Šah, nadučitelj, Teharje,	2.—
Fran Roblek, Žalec,	10.—
dr. Karl Grossman, Ljutomer,	1.—
Mihael Jezovšek, c. kr. notar, Vransko,	4.—
Radoslav Knaflič, nadučitelj, Gorica,	2.—
J. Šelih, župnik, Sv. Kunigunda,	2.—
dr. Ivan Rudolf, Konjice,	10.—
Pavel Wudler, nadučitelj, Ljubno,	1.—
dr. Janko Sernee, zdravnik, Celje,	50.—
Skupno	240.—

II. izkaz 837.50

Torej skupno 1077.50

Malo pred letom je stopil pripravljalni odbor za spomenik velikima slovenskima skladateljema bratoma dr. Gustavu in dr. Benjaminu Ipavicu pred slovensko javnost s prošnjo za prispevke. Na ta vabilni klic odzvalo se je mnogo „čebelic“ od Trsta gor do Gradca in do srca tužnega Korotana. To je znak, kako priljubljena sta bila, katerima hočemo postaviti dostojen spomenik, celemu svojemu slovenskemu narodu. A zakaj bi tudi ne bila; najlepši spomenik postavila sta si ta naša velika moča sama. Spletla sta nam prekrasni venec milo donečih pesmic, koje prepevajo široke mase milega naroda slovenskega, kakor tudi ni slovenskega koncerta in vesele družbe sploh, da bi se ne prepevale pesmi naših slavčkov in ne samo Slovenci, tudi vsi drugi slovanski narodi, osobito Hrvatje, kaj radi primejo za Ipavičeve glasbe.

„Ima po materi“, je dejal Izak, „pa po očetu je podedovala del slabosti in napak, ki so ga gnale v smrt.“ Vse to, gospodar, se mi ne dopade!“

Oče je obmolnil za majhen trenutek, a potem dejal:

„Ako je že sedaj nesrečna, naj jo tedaj pahne mo še globlje? Kdo bi jo vzel v službo, ko bi se razneslo, da mi nimamo nikakega zaupanja v njo? Počakajmo še nekoliko! Prizadevajmo si, da se poboljša in da se ji delo priljubi.“

„Ne dopade se mi, da Fran tolikokrat z njo govori; bojim se, da bi ga ne zapeljala. Je to naš najboljši hlapec, iz poštene hiše, dobre korenine. Tega bi si ne želela. Je revež, a poštenjak.“

Oče se je zasmel:

„Tega, žena, se pa ne boj“, je dejal. „Rozarka je lepo dekle, a Fran tudi ni slep. Imata se rada in to je vse!“

„Da jo ima rad, to vidim. A za Frana bi bilo škoda. Je iz dobre, pobožne, a siromašne hiše, kjer je vedno le ljubezen in pridnost pomagala k sreči. Fran bi bil z njo nesrečen!“

Oče je prosil mater, da bi Betino pripovedovanje ne raznašala dalje, a to, kar je povedal Izak, ohranila za se.

„Jaz sem sedaj vedno, kadar sem le mogel, stal v predveči, držač roke v žepu, in gledal, li vidim kje Rozarko s Franom.“

Nekega dni bližala se je tolpa ciganov k vasi. Postavili so si taborišče v vasi. Po končanem delu plazil se je drug za drugim k njim. Tudi jaz sem šel z njimi. Na kamenu je sedela stara ciganka in vsem prerokovala iz roke.

Ravno je držala Rozarkino roko v svoji, ko sem jaz tja prišel. Skrbno jo je ogledovala, a je še molčala.

„No, ali ni nič napisanega?“ dejala je Rozarka ostro.

Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača! Tako so tudi naše narodne čebelice nanosile že lep temelj spomeniku: prvi tisoč kron je prekoračen. Vsem častitim darovalcem in slavnim društvom priskrbenja hvala! Prosijo se še enkrat vsa pevska in pa druga narodna društva, da priredijo veselice in koncerte v ta namen. Manjka še pa tudi v imeniku darovalcev marsikateri rodoljub. Vsak prijatelj krasne slovenske pesmi naj si šteje v častno dolžnost biti uvrščen v imenik prispevalcev, da se čim prej posreči izvesti to veliko idejo, da pokaže slovenski narod, kako slavi svoje velike moče. Vsak prispevek dotrodosel, vse se bode v naprej redno izkazovalo v slovenskih časnikih.

Kdor hitro da, da dvakrat, to geslo velja tudi za to delo!

Pripravljalni odbor je založil tudi krasne razglednice, ki se prodajajo v korist spomeniku. Razglednice so z jako natančnimi slikami dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavica. Naročajo se pri blagajniku pripravljalnega odbora gospodu Janku Artmanu v St. Juriju ob juž. žel.

Vsem p. n. gospodom darovalcem izreka podpisani pripravljalni odbor v oči gled velikemu namenu najsrčnejšo zahvalo in prosi za posnemovalce.

St. Jurij ob juž. žel., meseca aprila 1911. Pripravljalni odbor za spomenik slovenskima skladateljema bratoma dr. Gustavu in dr. Benjam. Ipavicu.

Franjo Kartin jr., tč. predsednik.
Josip Drogenig jr., tč. tajnik.
Janko Artman jr., tč. blagajnik.

Volilno gibanje.

Pozorna volilne imenike! Bliza se čas, ko bodo županstva razgrnila volilne imenike volilcem na vpogled. To je važen, jako važen čas! Mnogo je odvisno od tega, kdo je in kdaj vpisan v imeniku. Mnogokrat se zgodi, da so vpisani v imeniku tisti, ki nimajo pravice voliti, izpuščeni pa tisti, ki imajo pravico voliti. Ko bodo županstva razglasila, da so imeniki za državnozbornske volitve razgrnjeni, naj se vsak volilec potruditi, da pogleda, ali je vpisan v volilnem imeniku. Ako zapazi, da ni vpisan, naj napravi takoj reklamacijo in sicer pisмено. Dovolj je tudi, da se dotični oglasi pri županu in mu ustmeno pove, da ni vpisan v imeniku, in da naj se ga vpiše.

Enako sme vsakdo tudi za druge zahtevati, da se jih vpiše ali pa izbriše iz volilnega imenika.

Seveda mora vsakdo, ki hoče biti na novo vpisan v volilnem imeniku, dokazati s krstnim listom, da je dopolnil 24. leto in z domovinskim listom, ki potrjuje, da biva nad eno leto v dotičnem kraju.

Sicer pa naše pristaše ni treba brisati iz imenikov. To bodo že nasprotniki naredili. Mi moramo le to gledati, da smo vpisani v volilnem imeniku in da so tudi naši pristaši uvrščeni v volilni imenik. Če hočemo koga izbrisati iz volilnega imenika, moramo seveda navesti vzrok!

Pozor torej! Volilni imeniki so najvažnejša predpriprava za volitve! Zavedajmo se v polni meri te važnosti! Še enkrat torej: Pozor na volilne imenike povsod!

Kompromisna pogajanja med krščanskimi socialisti in med nemškimi nacionalci so se konečno popolnoma razbila. O vzrokih, ki so povzročili razbitje po-

„Je“, odvrnila je ciganka. „Pa vsako pismo se ne da naglo brati. To vaše pismo je precej zamotano.“

„Pa je odmotaj“, zasmejala se je Rozarka. „A najpreje pogled, če je tam zapisano, da bom jaz imela mnogo, mnogo denarja?“

„To bodeš“, odvrnila je ciganka z gotovostjo. „Po denarjih boš brskala, na denarjih bodeš umrla, toda —“

„Le naprej! Ali kmalu umrjem?“

„To ne! Dolgo, dolgo bodeš živela“, rekla je ciganka. „Toda — toda — sreče ne bodeš poznala! Imela boš težek kamen na svoji vesti“, pristavila je še ciganka in spustila roko.

„Da bom imela le dosti denarja“, zasmejala se je Rozarka. „Kamen že prenesem.“

Sedaj je ded obmolnil.

„To se pogled, kako je ciganka znala prerokovati. Vse se je do pičice izpolnilo —“

„A to glejte, taka mlada deklica ni vprašala o svojem ljubčku, ne o ženitnini“, menila je gospodinja.

„To je mešalo glavo drugemu, ubogemu Franu“, rekel je ded.

„Za šklednjem, kjer rase sedaj košati kostanj“, nadaljeval je ded, „stala je takrat visoka, gostovelnata lipa. Na lipi sem imel skorce in zlezal sem drugoga dne na lipo, da bi jih vzel seboj domu.“

Ko sem bil že na drevesu, približala sta se Rozarka in Fran. Pod lipo sta obstala.

„Rozarka“, začel je Fran, „Od večeraj imam veliko žalost v srcu.“

„A, zakaj?“ vprašala je ona.

„O vsem si vprašala ciganko, le o meni in o moji ljubezni ne.“

„Kaj pa bi mi bila ciganka povedala?“ zasmejala se je Rozarka. „To vem, da me imaš rad, k temu ne potrebujem ciganke.“

gajanj, poroča dunajski poročevalec židovski „Frankfurter Zeitung“ sledeče:

„Poskus, dovesti pogajanja do konečnega vspeha, se je moral opustiti, ker je zadel na nepremagljiv odpor svobodomiselnih volilcev. Mnogoštevilni svobodomiselnii volileci so se že davno navadili, smatrati socialno demokracijo kot edino pravo zastopnico svobodomiselnosti in to vsled malomarnosti in lenobe nemško-svobodomiselnih strank. Zato pa tudi niso pristopni za nič takega, kar bi bilo naperjeno proti socialni demokraciji. Nezadovoljnost volilcev se bo pokazala pri zbiranju volilnih skladov. Dosti jih je, ki so precejšnje svote žrtvovali svojemu prepričanju, ki pa za kompromisno politiko nimajo niti vinarja.“

K temu poročilu pristavlja „Pijeva korespondenca“:

„Judje ne dajo za nemško-meščanske skupne volitve denarja; tudi se ne dajo pridobiti za sporazum, ki je naperjen proti socialni demokraciji, ki je njihova glavna zaščitnica. In iz tega ne principijelnega, temveč volilno tehničnega vzroka se niso mogli nemški svobodomiselnii zediniti s krščanskimi socialci glede skupnega nastopa pri volitvah. O svoboda, o svobodomiselnost, kje si!“

Slowenski kandidati v Trstu so:

za 1. okraj profesor Matko Mandič, za 2. okraj dr. Otokar Rybar, za 3. okraj dr. Josip Wilfan in za 4. okraj Ivan Skrijane, prožni mojster.

Rebek kandidira.

Na zaupnem shodu obeh spodnještajerskih slovenskih strank dne 13. t. m. na Bregu pri Celju se je postavil za skupnega kandidata spodnještajerskih mest in trgov gospod Ivan Rebek, ključavničar v Celju. Narodna dolžnost vseh volilcev v teh krajih je, da agitirajo za to izvolitev. V tej skupini kandidira kot nemški nacionalec Marekhl, kot socialdemokrat Horvatek, kot nemški opozicionalec učitelj Aistrich.

U bogi Malik.

Z ozirom na kandidaturo nadgeometra Rauterja v 10. volilnem okraju se je vršilo v sredo dne 12. t. m. v Ptujju posvetovanje glede kandidata. Udeleženci so se vsi izrekli za Rauterja in so vsi odklonili Malikovo zopetno kandidaturo.

Isto se je pripetilo Maliku v mestu Deutschlandsberg.

Tudi v Zgornji Radgoni je preganjala Malika šmentana smola. Dne 12. t. m. je imel tam volilni shod, na katerega je prišlo celih — devet mož volilcev. Govoril je kakor vedno, spravljaj najbolj nasprotujoče se stvari v zvezo in zabavljaj čez ves svet, samo ne čez sebe. Že ves govor je bil ponesrečen, a s tem nesreč se ni bilo konca. K besedi se je oglasil učitelj Lakitsch, ki jih je povedal Maliku toliko, da mu bodo gotovo še dolgo zvenele po ušesih. Konec vseh koncev je bil, da je bila Malikova kandidatura sprejeta z devetimi glasovi. Treba bo obupati!

Vstaja v Albaniji.

Turške čete so zopet zavzele mesto Tuzi ter vstase občutno porazile.

Poroča se, da je bataljon turških vojakov na potu v Tuzo prišel v zasele. Sto mož je bilo ubitih, dosti pa težko ranjenih. Poročilo še ni potrjeno.

„Da, jaz te imam zelo, zelo rad“, je rekel Fran, „a tega ne vem, je li tvoja ljubezen tudi tako zvesta in odkritosrčna.“

„Je, Fran. Jaz imam tebe in jedino te tebe v svojem srcu.“

„Ciganka mi je pa rekla nekaj drugega“, pripomnil je Fran.

„Ali verjameš ciganki več kakor meni? No, pa kaj ti je rekla?“

„Da imam nesrečo v svoji ljubezni, da sem goljufan, da bom izdan, da umrjem vsled ljubezni!“

„Neumnosti, — budalosti“, dejala je Rozarka.

„O ne, nekaj je na tem“, odvrnil ji je Fran.

„Vprašal sem jo, komu se moram umakniti, zakaj koga me bode moja izvoljenka zapustila, a ciganka je resno rekla: radi zlata in srebra. To me je užalilo. Spomnil sem se takoj, da drhtiš po denarjih, in bojim se kar najhujšega. — Rozarka, me li v resnici ljubiš?“

„Ljubim te, iz srca te ljubim“, zatrjevala je sedaj Rozarka.

„Potem se oženiva“, menil je Fran. „Jaz povem gospodarju, in po žetvi naj bode svatba.“

„Jaz sem revna“, ugovarjala je Rozarka.

„To vem. Tudi jaz sem siromak. Delala bova, v ljubezni živela in Bog da nama blagoslov. Zdravja si prosiva, srečo in mir pa najdeva v ljubezni. Vse mi je znano o tvojem očetu, a za to se jaz ne brigam. Ti za to ne moreš. Jaz te imam nad vse rad.“

„In jaz tebe“, zaklicala je Rozarka.

„Ko bi me ti pustila, umrl bi, kakor je prerokovala ciganka.“

„No, to je govornjenje. Jaz sploh ne verjamem ničesar, kar je pripovedovala ciganka. Jaz te imam rada in to naj ti bode dovolj.“

„Rada nad vse?“ vprašal je dalje.

„Nad vse!“ trdila je ona in položila glavo na njegovo zvesto srce.

„Me li ljubiš bolj kakor denarje?“ priložil je

Generalissimus Mahmud Šeket paša je odpotoval v Macedonijo in Albanijo. Major Enver Bei je odšel že dan poprej.

Poročila iz Albanije se glase vedno bolj pesimistično. Odločilne dogodke pa pričakujejo še le potem, ko bo prevzel vrhovno poveljstvo armade Torgut paša.

Avstrija in albanske homatije.

„Vaterland“ piše o zadnjih krvavih dogodkih v Albaniji:

„Avstrija zasleduje brezdvomno, z zanimanjem dogodke v Albaniji. Avstrija je izgubila svojo pozicijo na Balkanu in Italija zavzema počasi, a z vso gotovostjo vse one pozicije, katere je zavzemala Avstrija. Italijanska zunanja politika vidi v razširjanju sfere italijanskih interesov v Albaniji edino sredstvo za uresničenje narodnega programa, ki se glasi: Adrija je italijansko morje! Luka Valona ob albanski obali je izhodišče za novo italijansko politiko. Ona luka ni le velike strateške, temveč tudi največje trgovske važnosti kakor luka, ki je ravno nasproti mesta Brindisi in bi Jadransko morje tako postalo zaprti morje.“

Politični pregled.

Sporazum v Istri.

V sredo dne 12. aprila so se sestali v Pazinu slovenski poslanci istrskega deželnega zbora, istočasno pa so se sestali v Trstu italijanski poslanci. Na obeh posvetovanjih so poročali poslanci o vspehih pogajanj, ki so se vršila pretekli teden na Dunaju glede delamožnosti istrskega deželnega zbora, in glede ureditve narodnostnih razmer v Istri.

Oba narodnostna zbora sta soglašala z dunajskim sklepom. O tem so takoj obvestili cesarskega namestnika, princa Hohenlohe. Sodi se, da bo istrski deželni zbor vsled tega kmalu sklican.

Ogrska socialdemokratična stranka

ima o veliki noči v Budimpešti svoj strankin zbor. Pri zadnjih volitvah je stranka v več kakor 100 okrajih postavila svoje kandidate. Socialdemokratična stranka ima v deželi 310 organizacij, ki so priradile tekom leta nad 3000 shodov in predavanj. V Budimpešti so strankine organizacije vodile boj proti stanovanjskemu oduševanju, ki se je razširil po petih mestnih okrajih. V 180 izmed 223 hiš, v katerih je bilo gibanje najemnikov organizirano, so se dosegle pogodbe, s katerimi so se deloma znižale najemnine, deloma pa se je preprečilo nameravano področje. Pri tem gibanju je bilo 11.936 najemnikov neposredno prizadetih.

Strankino založništvo je lani izdalo knjig in brošur v skupni nakladi 420.000 iztisov. Letakov se je razdelilo 1.200.000. Splošna konsumna zadruga je imela za en milijon kron prometa, to je za 40 odstotkov več kakor leto poprej. Dohodkov je stranka imela 627.000 K, izdatkov pa 624.000 K.

Dr. Schürer v. Waldheim,

ki je izvrsten zdravnik, je poslal v javnost oklic, v katerem poziva vse dobro misleče, da ustanove državno stranko, ki bo imela namen, odstraniti vse narodnostne spore. Zahteva, da mora nastati nov čas,

on s prisiljenim smehom, iz katerega se je glasil pri-tajen strah.

Na to ni ona odgovorila, a usta mu zaprla s poljubom.

Šla sta roko v roci po polji, jaz pa sem zlezal raz lipo, vedoč za veliko skrivnost.

Dolgo pa to ni tajno ostalo. Fran je govoril z očetom, in ta jima je dovolil, da bi se vzela, in jima obljubil, da jima da v najem kočjo v Hlumku, katero je prevzel za neki dolg.

Vsi na vasi so ženinu in nevesti čestitali, vsi se tega radovali, in Franova mati dala jima je svoj blagoslov, le Beto in moja mater je to vznemirjevalo, in Beta je rekla žalostno:

„Ta svatba ne bode v srečo. Rod ljubezni se nima nikdar ženiti v rod, ki hlepi za denarjem. To ne bo prineslo nobene sreče. Bog pomagaj njemu in — nji!“

Do žetve je bilo vse krasno, zaročenca živela sta kakor v nebu. A po žetvi prišla je nesreča, prav za prav pripeljala se je.

Bili smo takrat na polju, ravno na veliki njivi. Kdor je na enem koncu, to veste, ne sliši in ne vidi na drugega.

Rozarka je vezala snope na enem koncu, a jaz sem pomagal nalagati žito na vrh. Fran je na drugem koncu nakladal snope na voz.

Tu se je peljala kočija mimo nas. Ze od daleč jo je bilo videti.

„Tam-le gre oskrbnik“, rekla je Barča in si potegnila ruto globoko na oči.

V tistih časih je bil ta-le oskrbnik mogočen gospod in vsakdo se je pred njim priklonil, da bi si bil skoro zlomil hrbet. On se pa ni nikogar ozrl, niti se zahvalil za pozdrav, in šel ali jezdit mimo ljudi, kakor bi bile to podobne iz kamne.

Le na mlada dekleta je gledal; in tu je zijal bolj, kakor je bilo treba, zijal mnogo dalje, kakor je bilo to spodobno in dovoljeno. V takratnih časih ro-bote je bil tak-le gospodič tudi gospod deklet.

v katerem se bo dovršil sporazum v jezikovno mešanih deželah, bodo dobile razne narodnosti svojo avtonomijo in bo prišel v veljavo državni varstveni zakon. Pa pri Nemcih bo našel ta oklic gotovo gluha ušesa!

Obisk srbskega kralja Petra na Dunaju.

Kakor je že sedaj popolnoma gotovo, pride kralj Peter v kratkem na Dunaj in bo od cesarja Franca Josipa sprejet v avdijenci. V Belgradu se tudi govori, da bo kralj Peter najbrže meseca maja obiskal francoskega predsednika Fallieres.

Francoski vinogradniki proti tovarnarjem šampanjca.

V seji senata dne 11. t. m. je ministrski predsednik podal izjavo, da je vprašanje krajevne omejitve vinskih okrajev predložil državnemu svetu, ki svobodno razišči o tem. To in od senata vsprejeti dne-vni red sta povzročila živahno razburjenje v hodnikih zbornice, zlasti med zastopniki omejenega vinogradniškega ozemlja šampanje.

Vsled vesti, da je senat načelno sklenil odpraviti krajevno omejitev, so se trume vinogradnikov iz vseh vasi Marnske doline, okoli 2000, podale proti Hautevillu in Dizy-ju. V Dizy-ju so razbili vrata neke kleti in napravili velika opustošenja. Vinogradniki so se potem podali v Epernay. V kletih je bilo 230 tisoč steklenic šampanjca. Demonstrantje so napravili na ulicah tri barikade iz materijala, vzetega iz kleti. Ulice so polne razbitih steklenic in drugih razbitih predmetov. Enaki prizori so se odigravali v Damery-ju, kjer so demonstrantje oplenili hišo nekega fabrikanta šampanjca.

Iz Damery-ja so vinogradniki šli v Ay, po ulicah tega kraja so peli internacionalo. Tudi tukaj so napadli hišo nekega trgovca z vinom. Eskadron dragoncev je potisnil demonstrante nazaj, ki so potem odšli v Epernay.

Občinski sveti v Damery-ju in sosednih krajih so odstopili. Na županski hiši v Damery-ju so razobesili rudečo zastavo.

V Venteulu je bila po noči razdejana neka klet. Zjutraj so v nekem vinogradu spuščali rakete, da bi sklicali skupaj vinogradnike, ki so — njih nad 1000 mož — odšli proti Epernay-ju. Na lice mesta so bile odposlane čete.

Dva eskadrona dragoncev sta v Ay-ju zabranila trumi vinogradnikov, ki so prišli iz okolice Dizy-ja, Venteula in Hautevillersa, da bi udri v neko mesto, ki leži ob cesti v Epernay. Manifestantje se niso hoteli raziti in so se vrgli pred konje dragoncev. — Mnogi od teh vinogradnikov so prišli po ovinkih v mesto.

Najnovejša poročila vedo povedati, da se zdi, da delajo uporni viničarji po sporazumnem načrtu. V Pierry in Damery so že vse pokončali. V Eperay-ju so oplenili dve šampanjski trgovski hiši. Kavalerija je komaj obvarovala druge hiše. V Ay-ju so neko šampanjsko firmo popolnoma demolirali, dve so oplenili, tri pa zažgali.

Število čet se je izkazalo kot nezadostno. Uporniki uničujejo vse kar jim pride pod roko. Trgovske knjige in pohištvo mečejo na ulico.

V Vinay-ju so viničarji neko vinsko klet popolnoma oplenili. Vojaštvo je moralo razdreti neko barikado, predno je moglo razgnati demonstrante.

O oskrbniku je bilo znano, da je bil smel in pa predrzen; zato je vsak fant svoje deklet pred njim skrival; poštena dekleta potegnili so si ruto na oči in se sklonile k delu, da se jim je vitka krasna postava prav skrčila, kakor je to Barča naredila, ne pa Rozarka.

Ko je zagledala kočijo, je vstala in rekla:

„Pelje se z njim gospa! To je voznja! Le eno leto pred smrtjo hotela bi biti taka gospa in se voziti v kočiji!“

Barča pa se je zasmejala in rekla:

„Niti en dan bi ne hotela z oskrbnikovo gospo zamenjati.“

Druge delavke začele so peti staro pesem o njem in ena izmed njih je rekla Rozarki:

„Od dela se nobeden ne vsede v kočijo!“

Rozarka ni odgovorila, a delala je le površno. Oči so ji obvisle na kočiji, ki je v nesrečo slučajno obstala pri našem polju. Kočiji nasproti je vozil z žitom naloženi grajski voz, a ker je bila cesta ozka, stopil je konj s kočijo na naše polje.

Rozarka se je zavrnila in zrla na kočijo z uprtimi očmi. Njene oči so se vjele z njegovimi, a tu padla ji je — ali slučajno, ali namenoma, tega ne vem — ruta raz glavo, njeni zlati lasje so se zasvetili, a oči zažarele, kakor bi švigale iskre iz njih.

Kočija se je kmalu odpeljala, a Rozarka je še vedno stala in gledala za njo.

Fran tega ni zapazil, le jaz sem videl celi dogodek. Vsi so se v ponižnosti priklanjali k tlom, a jaz lep, kmehki, ponosni fant sem se vzravnal kakor Rozarka.

Od tega dne ni bila mati z Rozarko več zadovoljna. Ni bila več tako pridna in pogosto se je zgubila od doma. Oče se je smejal, naj vendar kaj takega privoščiti nevesti, a nagrbnil čelo, ko mu je Beta nekega dne potožila, da Rozarka zahaja k hišni v

bolavski grad.

(Dalje prih.)

Za svetovni mir.

V Parizu se razvija živahna agitacija med francoskim delavstvom, da se poda ogromno število delavcev v Berlin na velikanski socialistični zbor, ki se bo tamkaj vršil v prilog svetovnemu miru.

Amerikanska eskadra v evropskih vodah.

Mornariški oddelek je objavil program za križarenje eskadre v Vzhodnem morju. Po tem programu obišče ta eskadra nemška pristanišča, med temi Kiel, potem danska, švedska in ruska mesta, dočim bo divizija križarjev atlantske flote križarila meseca oktobra ter novembra in decembra v Sredozemskem morju.

Kitajske mase

postajajo od dne do dne bolj sovražne proti Evropejcem, zlasti proti Rusom. Vsi uradi, posebno višji, že proglašajo, da stoji Kitajska na pragu vojne. Vojni minister izvaja z veliko hitrostjo vojaške reforme.

Poročevalec „Golosa Moskvy“ brzojavlja iz Charbina, da Rusija ni dobro poučena o vojni moči Kitajske. Kitajska nima 150.000 mož redne vojske, temveč 325.000 mož in 1032 topov najnovejšega sistema, vlitih v Kruppovi tovarni. Kitajska armada ima 308 polkov pehote, 62 eskadronov jezdecev in 172 baterij topničarstva. Razven tega ima še domobrance, takozvane „sunfandun“, ki šteje 150.000 mož in 15.000 častnikov. Kitajska armada v Mandžuriji ima uniforme, kakor Japonci, in brzostrelne puške.

Kitajska se pa še vedno oborožuje. Po načrtu vojnega ministra bo imela Kitajska leta 1913 52 divizij po 17.000 mož, to je 884.000 mož, ki bodo popolnoma evropsko izšolani. Denar je posodila Amerika.

Japonsko časopisje svari kitajsko vlado pred Združenimi državami. Naziva jih neodkrite zaveznike. Nasproti temu pa svetuje, naj se Kitajska z Rusijo poravnava in naj vstopi v zvezo z Rusijo in Japonijo, kajti interesi teh treh držav so zelo enaki in se morejo le soljarno braniti. Japonski listi poučujejo Kitajce, da Rusija ne dela krivice Kitajski in da ne zahteva ničesar nepravilnega.

Lakota na Kitajskem

postaja po raznih poročilih vedno hujša. Pravijo, da kuga ni bila nič proti tej grozoti. Po deželi je vse polno roparskih čet, ki pleni in morijo. Guverner je dal sežgati 200 roparjev pri živem telesu. Toda, tudi ta strašni eksperiment drugih ne ostraši. Beda je res prevelika. Možje ponujajo svoje žene, stariši otroke za hleb kruha, ali nihče ne da te cene, niti trgovci s sužnji.

Raznoterosti.

Prihodnja številka izide radi praznikov v sredo dne 19. t. m.

Duhovniška vest. Župnijo Vojnik pri Celju je dobil častiti gospod Jožef Potovšek, župnik v Artičah pri Brežicah.

Poroka. Že v zadnji številki smo javili, da se poroči hčerka Marija vroznaneč, načelnika okrajnega zastopa šoštanjskega, c. in kr. komornika Karola pl. Adamoviča de Csepin v Velenju z c. in kr. komornikom in nadporočnikom 5. dragoskega polka, grofom Hervardom Auerspergom v Slovenski Bistrici. Cerkvena poroka bo v sredo dne 19. aprila 1911, ob 11. uri predpoldne v grajski kapeli v Velenju. Na prošnjo nevestinih starišev bodo izvršili poroko ekscelencja premilostljivi nadpastir, ki dojdejo v ta namen v Velenje v torek dne 18. aprila popoldne.

Cesarjeva velika noč. Cesar se je v sredo dne 12. t. m. z dvornim vlakom odpeljal v Wallsee, kjer bo pri nadvojvodu Francu Salvatorju preživel veliko-nočne praznike. Vrnil se bo najbrže dne 17. ali 18. aprila.

Visoka odlikovanja. Cesar je odlikoval admiral grofa Montecuccolija, carja bolgarskega Ferdinanda, princa Alojzija Liechtensteina, višjega dvornega maršala grofa Gudenosa, grofa Čermina in grofa Buquoyja z redom zlatega runa. Odlikovanje bolgarskega carja pomenja velik udarec za politiko grofa Aehrenthala, ki se je na vse načine trudil, da bi prepričal zboljšanje odnošajev med avstrijskim in bolgarskim dvorom.

Hribar v političnem penziju. V liberalni kandidadni listi za ljubljanske občinske volitve ni več prejšnjega župana Hribarja. Baje se je izrazil, da se iz zdravstvenih ozirov noče več udeleževati političnega življenja. Iz tega vzroka tudi ne bo kandidiral več za državni zbor. Je pameten, bo lažje v miru snoval načrte za vseslovensko banko, kjer bo še lepšo plačo vlekel, kakor pa od nehvaležnih Ljubljančanov in si slavljal grenke urice življenja iz srebrnega ruskega pokala. Sic transit gloria mundi!

Liberalno gospodarsko delo. Pod naslovom: Ali je Kunej še revizor pri celjski zvezi — prinaša „Slovenec“ od dne 13. t. m. sledečo, nad vse značilno notico: „Kakih sredstev se poslužujejo liberalci, da pri svojih zvezah obdržijo zadrugo, kaže sledeči slučaj: Neka koroška posojilnica je sklenila izstopiti iz celjske liberalne Zadrugne zveze. Kot odgovor na svojo odpoved je dobila od revizorja celjske zveze, Antona Kuneja, dopis, v katerem ta preti, da bo načelstvo naznanilo sodišču, da bodo posamezni člani načelstva zaprti zaradi ponarejanja bilanc itd., ako ostane za druga pri svoji odpovedi. Isti revizor je nekaj časa

pred to grozno revidiral dotično posojilnico, a napravil je na sodišče poročilo, da je našel vse v najlepšem redu. Ali je revizor sodišče nalagal, ali pa je neopravičeno grozil načelstvu. Eno, kakor drugo je kaznjivo in bi moral biti Kunej zaradi tega izbrisan iz imenika revizorjev. Vprašamo Zadrugno zvezo v Celju, če je zaradi tega uvedla proti Kuneju disciplinarno postopanje in kaj je ukrenila? Slučaj ji je namreč dobro znan.“ Komentirati teh vrstic menda ni potreba. So že same preveč glasna obsodba liberalnega gospodarskega dela. In ti ljudje naj bi imeli tudi politično vodstvo v rokah? Nikdar!

Nesrečnež. „Ne znam puča, ne znam staze“, to znano Preradovičevo pesem si lahko sentimentalno zažvižga senatni predsednik Ploj, če se sme verjeti njegovim „Slogi.“ Ta liberalni list, ki nas sicer grize v vsaki številki, akoravno hoče veljati za posebljivega varuha morale, piše namreč, da še ni znano, ali bo in kje bo kandidiral naš zaslužni dr. Ploj. Po zatrdilu tega lista ponujajo dr. Ploju kandidaturu v skoro vseh spodnještajerskih okrajih. To je vendar največja nesreča za ubogega Ploja. Od vseh krajev se mu ponujajo mandati, a on ne ve, za katerega bi pograbil. Samo da se mu ne bo godilo kakor grškemu Tantalu, kateremu se je vedno odtegnilo grozdje, ko si ga je hotel utrgati.

Od načelstva Ljudske hranilnice in posojilnice v Celju smo dobili sledeče obvestilo: Z ozirom na notico, priobčeno v nekaterih listih, ki se tiče zveze podpisanega zavoda do osebe štajerskega namestnika Njega ekscelence grofa Claryja, konstatiramo v prilog resnici, da podpisana zadruga nikdar ni bila in ni v katerikoli, bodisi posredni, bodisi neposredni poslovni ali drugi zvezi z osebo štajerskega namestnika, Njega ekscelence grofa Clary in Aldringen. — Načelstvo Ljudske posojilnice in hranilnice v Celju.

VI. splošni češko-slovenski katoliški shod se bo vršil letos od dne 12. do 15. avgusta v Olomucu. Na programu je v prvi vrsti organizacija boja proti „Svobodni Misli“ in „Svobodni šoli“ ter organizacija krščanske mladine. Predsednik pripravljavnega odbora je češki katoliško-narodni državni poslanec dr. Hruban.

II. avstrijski protialkoholni shod bo letos o binokostih v Gradcu. Glavni predmet razprav bo: Alkohol in mladina. Opozarjamo že sedaj: Skrbimo, da bomo Slovenci pri tem shodu častno zastopani! Gradec ni tako daleč od nas, o binokostih se že itak rado naredi kak izlet. Torej združimo prijetno s koristnim!

Kmetice, gospodinje! Opozarjam vas na palmo, kojo izdeluje in pripravlja gospod Ivan Veixl na senškem trgu v Mariboru. V teku časa sem se prepričala, da ta izdelek palma bujno vpliva na kokoši. Bolehave kokoši v kratkem ozdravijo, ako se ravna natančno po navodilu. Če se pa palma polaga zdravim kokošim, ne zbolijo in raje nesejo.

Ivana Hleb na Smolniku.

Boj za Ferrerjevo dedščino.

„New-York Herald“, list, ki je glede Ferrerjeva gotovo nepristranski, piše sledeče:

Ako opazujemo špansko ministrsko krizo in njeno rešitev, vidimo, da se gotova vprašanja, ki so bila vzrok omenjene krize, sploh v javnosti niso obravnavala. Cilj španskih revizionistov ni, dokazati Ferrerjevo nedolžnost, kajti to je nemogoče, kakor list kategorično pristavlja, temveč gre se jim zato, da prepusti vlada konfiscirano Ferrerjevo premoženje njegovim dedičem Petetu in Villafrancu.

Govori se, da se v dobro informiranih krogih zatrjuje, da je Canalejeva vlada pripravljena, dati Ferrerjevo premoženje nazaj. Samo nekatere postavne težkoče obtežujejo izvršitev tega načrta.

Samo eno je, po mislih Ferrerjevih učencev, namreč, da se mora premoženje rešiti. Loža hoče imeti tisti milijon, da bo lahko tem intenzivneje delala na razširjenju protiverskih idej. To dejstvo razdere popolnoma fisto grmačo laži, s katerimi hočejo svobodomiselnici dokazati Ferrerjevo nedolžnost.

Štajersko.

Mariborske novice.

Resel kandidira. V sredo dne 12. t. m. zvečer se je vršil v „Kreuzhofu“ shod, na katerem je bila sprejeta in proglašena kandidatura bivšega mariborskega državnega poslanca socialdemokrata Resela. Shod je bil od strani delavstva dobro obiskan. Glavni govor je imel Resel. Govor, ki je bil mestoma zelo dolgočasen, so delavci hladno poslušali in tudi ob koncu, ko se je šlo za kandidaturu, se niso nič kaj ogreli. Razpoloženje je bilo mrzlo in če sodimo po njem, so socialdemokratski upi, da obdrže mariborski mandat, minimalni. Kako stališče bo zavzemal v narodnostnih vprašanjih Resel ni povedal. Tudi ni nič obsodil postopanja svojih sodrugov v zadevi glede slovenskih paralel v Studencih. Po našem mnenju bi bil moral jasno povedati, da so takrat socialdemokrati, ki v svojem programu priznavajo vsake-

mu narodu popolno enakopravnost, nastopili skrajno nelojalno in povsem v nemškonalnem duhu, ter zagotoviti, da se to ne ponovi. Pri tej zadevi so se pokazali socialdemokrati za ravno tako hude naše narodne nasprotnike, kakor nacionalci, in če v tem oziru ne pride do korenite remedure, potem je nam Slovencev popolnoma vseeno, ali so na vrhu socialdemokrati ali pa nacionalci; narodne strpnosti in praktičnosti ne najdemo nikjer. Za kandidatom je govoril sodrug Täubler, ki kandidira v okraju Judenburg. Pravil je, da je vlada razpustila državni zbor za to, da bi okreplila večinske stranke, ki bodo potem v pričetku nove legislativne dobe radevolje dovolile nova bremena, in je pozival k živahni agitaciji za Resela. Konečno se je sklenilo delati na to, da bo prost 1. majnik in pa 13. junij, dan volitev. Vsa vsega zborovanja ni bil nič posebno pogumvzbujajoč. Videti je bilo, da se socialdemokrati zavedajo težkega boja, ki jih čaka in iz katerega bržčas ne bodo izšli več kot zmagovalci. Nazadovanje so pa zakrivali sami s svojo nedelavnostjo in komodnostjo ter z brskiranjem Slovencev.

Roparski napad. Vrtnar Ernst Gangl je dne 4. t. m. pil z 28letnim dninarjem Hafnerjem iz Ragoznice in z 19letnim hlapcem Korenom v Lajterspergu. Ko je Gangl okoli 11. ure dopoldan zapustil Lovičevo gostilno, sta mu sledila sopivca. Nedaleč od pesniške postaje sta ga pa dohitela, ga vrgla na tla in ga oropala. Dosedaj jih še niso dobili. Sodnija zasleduje Hafnerja tudi radi zločina proti pravosti.

Argentinsko meso v Mariboru. Danes prodajajo nekateri mesarji na mariborskem trgu zopet meso iz Argentine. Občinstvo demonstrativno noče kupovati več tega mesa, čeprav se prodaja isto za 10 do 20 vin. ceneje, kot naše domače meso. Prvotna privlačna moč od prekmorskega mesa je popolnoma izgubila, ker se to meso glede kakovosti nikakor ne da primerjati mesu naše domače živine. Dobiček imajo pri vsej akciji edino-le judovske družbe, ki kupujejo za nizko ceno živino v Argentini.

Mariborska nemška „Gemeinde-Sparcasa“ je imela leta 1910 nad 150.000 K čistega dobička, od katerega je dal upravni odbor 10.000 K za nemškega otroka, 5000 K za Südmarko, 500 K za Sulferajn, 2 tisoč kron za Roseggerjev sklad; v isti meri so bila deležna tega dobička še razna druga nemška napačalna društva. Prometa je imel ta nemški zavod okroglo 26 milijonov kron lansko leto. Smelo lahko trdimo, da je v tem gotovo polovica slovenskega denarja, ker marsikateri Slovenec še vedno misli, da je njegov denar v nemškem zavodu bolj varno naložen in da dobi ceneje posojilo. Naši narodni nasprotniki se nam smejejo v pest in vporablajo naš denar v to, da nam zahtajajo udarec za udarec.

V torek, dne 11. t. m. se je vršilo v mariborskem kazinu zborovanje nemškega društva za Maribor in okolico. Obravnavalo se je najbolj državnozbornske volitve. Govoril je dr. Schinner, ki je stavil sledečo resolucijo: Nemško društvo za Maribor in okolico se zavzema za Wastianovo kandidaturu in vzame z zadoščenjem na znanje, da se je dosegel sporazum. — V odbor so bili voljeni naslednji: načelnik dr. Ralph Valentin (!), Krištof Futter, Viktor Gregori, Karl Haber, Norbert Jahn, Rudolf Kiffmann, Rajmund Lirzer, Karl Mayer, Franc Neger, dr. Oskar Orosel, dr. Josip Schinner, Henrik Wastian in Tomaž Berničnik. — Predno je sprejel dr. Valentin načelstvo, je izjavil, da je sprejme samo pod tem pogojem, če bo društvo res kaj delalo in tako postalo, kar bi moralo že davno biti, namreč prvo vseh političnih društev v Mariboru.

Celjske novice.

Celje. V tukajšnjih liberalnih krogih se vkljub nasprotnim vestem zatrjuje, da Roblek na noben način ne sprejme več kandidature. Saj je bil tudi zadnjikrat le prisiljen, kar je pokazal s tem, da na Dunaju ni hotel nič delovati. Če se prav spominjamo, govoril je zgoraj samo enkrat, in še takrat so hudobni listi pisali, da je le bral, kar so mu tukajšnji matadorji napisali in dovolili prečitati. Vloga hlapca za celjske liberalce in liberalčke pa Roblek noče več igrati. Razven tega pa tudi on vidi, da se je treba zaradi zvez nekaterih liberalnih posojilnic v Savinjski dolini z ljubljansko Glavno in celjsko Zadrugno zvezo bati izbruha ljudske nevolje. Akeije združenih pivovarn tudi ne grejo več kvišku. Učiteljstvo ne bo šlo več v boj proti kmečki stranki, kajti s tem izgubi sploh vsako upanje, da bi se kedaj udeležile njega želje v deželnem zboru. Ni potemtakem nemodro, če se Roblek kot previden mož želi kmalu odtegniti javnosti. S stranko, ki je na vseh koncih in krajih falitna, ne mara nihče več skupnosti.

Doseženo je. V Celju imamo zopet eno veletrgovino več. To je I. Pfeifer et Co. — milarna, parfumerija, svečarna itd. Vsemu občinstvu, zlasti trgovcem, priporočamo to tvrdko, ker je g. Ivan Pfeifer vrl Slovenec, ki ima svojo tovarno v celjski okolici (prodajalno pa v Celju, nasproti hotela „Pri belem volu“) in je slovenski volilec za okoliško občino. Zdaj je res, kakor pravi naš insertat A. Kolenca, da je prazen izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker imamo svojih trgovin in obrti v Celju dovolj. Opozarjamo p. n. bralce, da se ozirajo na insertate v našem listu in držijo strogo disciplino!

Protestanti so imeli zadnjo nedeljo 50letnico, odkar jim je dal naš cesar enakopravnost s katoličani v Avstriji. Pastor May in knjigarnar Adler sta vabila k tej slavnosti vse mogoče urade. Tudi protestantsko-klerikalna „Vahtarca“ se je trudila, zvabiti ven-

dar enkrat precej ljudi v luteransko cerkev. Pa ni šlo veliko katoličanov k tej reči, protestanti sami niso bili polnoštevilni. Med pobožnimi protestanti je pa bil župan dr. Jabornegg, mestni protestantski poslovodja dr. Ambrožič, znani protestanti Stiger, Zangger, Sager itd. Našteti jih ni treba, ker so se dali vsi po „službi božji“ fotografirati, da si jih lahko vsak ogleda. S to fotografijo mislijo agitirati pri volitvah za okoliško občino, da bodo Slovenci vedeli, kdo bi rad paševal katoliškim okoličanom Slovence.

Sv. misijon v župnijski cerkvi je bil vrlo dobro obiskan. Obhajanih je bilo okoli 7000. Obnesla se je tudi sprememba, da je bila namesto predpoldan ena pridiga zvečer, h kateri je prišlo veliko ljudi, ki drugače ne morejo priti v cerkev. Ganičeva je bila služba božja za delavce, ki se je vršila v nedeljo ob 2. uri zjutraj. Prejšnji dan po delu so prišli zvečer k pridigi in sv. spovedi, ponoči so bili ob dveh obhajani, ob 4. uri so bili že zopet na delu. Da, eden je prišel naravnost ob 2. uri zjutraj iz tovarne, se spovedal, prejel med sv. mašo sv. obhajilo ter šel ob 4. uri zopet na delo. Sploh je prišlo na župnijski urad veliko pritožb, da nekatere tovarne v Celju in okolici ne dajo delavcem nedeljskega počitka. Opozarjamo te tovarne in tudi politične oblasti na obrtni zakon o nedeljskem počitku in zahtevamo, da se ta natančno izpolnjuje. Človek ni črna žival, da bi moral delati noč in dan, če se kakemu delodajalcu to spoljubi. Če se to ne izpremeni, smo primorani, da naznamo dotične tovarne politični oblasti, da jih kaznuje po obrtnem zakonu.

Liberalne nesramnosti so že brezmejne. V zadnjem času so prišli liberalci celo ob pamet. V „Slov. Narodu“ lažejo o namestniku grofu Claryju, lažejo o glavarju baronu Müllerju, lažejo o okr. komisarju dr. Rateju, lažejo o svetniku dr. Kotniku. O zadnjem gospodu namreč piše zopet isti famozni iznajditelj laži, „Slov. Narod“, da kandidira v celjsko-vrantskem okraju „za klerikalce sodnik dr. Kotnik“. Ne vemo, katera političnega mišljenja je g. dež. sodni svetnik dr. Kotnik, ker se v politiko ni dosedaj vmešaval. Zato je tem večja sramota, da ga „Slov. Narod“ s to lažjo smeši pred javnostjo z zaničljivim za „klerikalce sodnik Kotnik“. Tako časnikarsko barabstvo se samo po sebi obsoja.

Celje. Dne 11. januarja je prišla pri posestniku Alojziju uslužbena dekla Neža Kvas k židarju M. Senegačniku v Novicerkvi. V njegovem stanovanju je ležala bolna do konca januarja. Ko so pa dne 1. februarja prepeljali Kvas v celjsko bolnišnico, je dala Senegačniku hraniti vložno knjižico z vlogo 123 kron. To svoto si je prihranila od svojega pičlega zaslužka. Ko je pa pred nekaj dnevi prišla iz bolnišnice nazaj domov, je zahtevala od Senegačnika hranilno knjižico. Toda ta je med tem časom vzdignil 122 K in veselo živel. Otvadilo se ga je sodnji.

Ptujske novice.

Oče Ornig. Kakor je bilo pričakovati, se je tudi zgodilo. Užaljeni oče Ornig se je potolažil in bo zopet sprejel čast ptujskega župana. Kakor se zdi, je bila vsa afera naročena. Nekomu se je zahotelo po slavospevih in zaupnicah in zato se je moralo vso zadevo inscenirati. Sicer konec sedaj ni bil tako komično-ganljiv, kakor prejšnjekrat. Ni bilo čitanih nikakih panegirikov in izrekalo se ni nikakih zaupnic, toda gotovi „ponosni“ značaji se tudi brez teh potolažijo. Seveda, če ni pompozni zaupnic, mora iti pa brez njih.

Nazadovanje živinske kuge na Štajerskem. Kakor se poroča iz uradnega vira, je sedaj tudi politični okraj Ptuj prost živinske kuge.

Na Brögu pri Ptuj je pila žena ondotnega stražnika Lasbacherja v samomorilnem namenu octovo kislino. Dobila je tako težke notranje poškodbe, da je še isti dan umrla.

Ptuj. Najboljši in najsigurnejši kmečki denarni zavod je v ptujskem okraju Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj (minoritski samostan). Ta, še komaj nad pol leta obstoječi denarni zavod, se je že tako povspel in razvil, da se lahko že sedaj meri z večjimi denarnimi zavodi. Ima ugodnosti za vlagatelje, kakor se malokje nahajajo. Hranilne vloge se obrestujejo polmesečno, to je, vloge, vložene v času od 1. do 15. v mesecu, se začnejo obrestovati 16. istega meseca; vloge, vložene v času od 15. do zadnjega v mesecu, pa s 1. prihodnjega meseca. Če se obrestni ne vzdignejo, se koncem vsakega polletja, to je 30. junija in 31. decembra pripišejo glavnici, ter se obrestujejo naprej po 4%. Rentni davek od hranilnih vlog plačuje posojilnica sama, ne da bi se pri tem vlagateljem kaj odtegnilo od njihovih vlog. Kmečka čast in korist zahtevate, da se vsi kmetje v denarnih zadevah poslužujejo edino tega svojega denarnega zavoda ter mu pomagajo s tem še do višje stopinje procvita.

Ljutomerske novice.

Ljutomer. Liberalci, ki se imenujejo pri nas sedaj naenkrat agrarci, bodo na velikonočni pondeljek postavili pri Sv. Križu na Murskem polju svojega kandidata. Mi pa imamo dokaze, da se izvršuje cela akcija sporazumno s celjskimi in slovaškimi liberalci, in voditelji struje se neodkritosrečni, ako tega nočejo ljudstvu povedati. Gre se proti katoliško-narodni kmečki stranki in za liberalizem, katerega ponuja sedaj učiteljstvo ljudstvu pod novim kuvertom z napisom agrarizem. Resnica je in ostane, da so voditelji tega novega gibanja stalno vedno v protikatoliškem taboru, ali vsaj nikdar v katoliškem. Ljudstvu sedaj

ne povedo, za kaj se gre. Naša Kmečka zveza je agrarna stranka v polnem pomenu besede. Obenem pa vsi vemo, da zasleduje v politiki katoliške in narodne principe. Dandanes ne more nobena stranka trditi, da je samo gospodarska, kajti tudi gospodarski program je drugačen pri liberalcih, drugačen pri katoliških strankah in drugačen pri socialistih. Katoliško zavedni možje iz ljutomerske fare ostanemo zvesti svoji stranki in se ne bomo dali voditi za nos od ljudi, ki so po večini pripadniki liberalnega učiteljstva.

Ljutomer. V noči na 30. pr. m. je poskušalo kakih 7 mož vlomiti v več hiš v ljutomerski okolici. V Cvenu so poskušali tatviti pri poštnem uradu, v Lukavcih pa pri več posestnikih, pa so bili še pravočasno preopedeni. V Iljaševcih so pa ukradli nekemu posestniku za približno 1000 K svinjskega mesa in so brez sledu izginili. Taki slučajni se v ljutomerskem in radgonskem okraju pogosto ponavljajo. Sicer se varnostni organi zelo trudijo, priti zločincem na sled, ali dosedaj je bilo še vse brezuspešno.

Trboveljske novice.

Goljuf. Nekega Coitana Kipriana iz Macedonije so v Trbovljah na ovadbo stavbenega podjetnika Suligoja radi goljufije in poneverbe zaprli. Šel je namreč po naročilu firme v svojo domovino, da bi tam najel delavcev. V ta namen je dobil tudi od tvrde večjo svoto denarja, da bi plačal najetim delavcem vožnjo. Kiprian si je pustil od delavcev potrditi predujem, vendar je pozneje delavcem odtegnil precejšnje odstotke za lastni žep.

Trbovlje. Tukaj se je naselil nov živinozdravnik, gospod dr. J. Zupančič. Mislimo, da bo dobro izhajal.

Drugi kraji.

Svečina. Naš slavni Giuseppe Pascolo je le z največjo težavo zlezal zopet na županski stolec v občini Slatinski dol. Kakor pri volitvi odbora, tako se mu je tudi pri županski volitvi postavila močna opozicija v bran, in le z malo večino je bil Pascolo zopet izvoljen. To pač ni čudno; mirno svečinsko ljudstvo, ki je živelo dosedaj vedno v miru, ne mara več za tistega, ki je prišel sem z laškega juga in je zasejal ljuliko nemira v naš kraj. Stari možje pravijo, kako mirno življenje je bilo poprej v Svečini, ko ni bilo Südmarke in vročekrvnih laško-nemških petelinov.

Pragersko. Pri nas so pred kratkim cigani kupili pri mesarju Požavku mesa in pijače in so dali mesto denarja zastavne liste. Tudi pri krčmarju Razboršku so napravili isti manever. Ko sta oba natančneje pregledala dotične liste, sta spoznala, da so ponarejeni. Med tem so cigani že odšli, toda roka pravice jih je vendar zasačila. Bili so že tudi v policijskem listu na „programu“ radi tatvine.

Šmarje pri Jelšah. O nedeljskem shodu smo prejeli še naslednje poročilo: Na občni zbor političnega društva se je zbralo v Habjanovo dvorano blizu 400 poslušalcev iz celega okraja. Naše zavredno in politično zrelo ljudstvo je poslušalo svojega ljubljene poslanca gospoda dr. Korošca z veliko pozornostjo in vednim glasnim pritrjevanjem. Sijajno je ovrigel govornik nasprotnikov nesramno sumničenje, da bi naši poslanci ničesar ne storili. Mislilo se ga je vprašati: Kaj ste storili za nas? Pa vsem nasprotnikom je ob njegovih jasnih prepričevalnih besedah izginil pogum. S svojo odločnostjo, ki je lastna le resnici, jim je sapo zaprl. Dokazal je ldr. Korošec, da je bilo dobro premišljeno delovanje in postopanje naših poslancev v posameznih slučajih — katere je tudi našel — edino pravilno ter bi bilo vsako drugačno pogubno za slovenskega kmeta. Za dosedaj nepoznano možatostjo so odbili vse pogubne napade na slovensko verno ljudstvo. Sklenil je z Gregorčičem: „Mi, vaši poslanci, bomo tudi v bodoče, kakor smo vedno, branili majhen čolnič na razburkanem morju, v katerem čolniču je naše ljubo slovensko ljudstvo. Bog čuvaj ta čolnič! Bog čuvaj naš narod!“ Poslanec g. Vrečko je svojim kmečkim tovarišem prav jasno razložil, kako je bilo pri zagriženih in krivičnih naših nasprotnikih v Gradcu nemogoče z lepa kaj doseči. Zato so odločno stopili v obstrukcijo. „Mi nočemo samo drobtinice, mi hočemo enake kose hleba vseh naših pravice, ki nam gredo, od deželne mize!“ Pristrčne in navdušene ovacije so donele obema gospodoma poslancema v zahvalo v znak ljubezni in vsega zaupanja. Sprejeli sta se resoluciji: 1. Našim poslancem izrekamo hvalo in celo zaupanje. 2. Mi odobravamo obstrukcijo v deželnem zboru. Nasprotniki so bili v pričo tako odkritosrečno navdušenosti in tako krasno uspelega shoda kar poparjeni in so se dovolj dostojno obnašali razun par godrnjačev in nekaj nezrelih fantičev. Gospod predsednik Gomilšek je v ognjevitih besedah še bodril za naše politične dolžnosti in pravice, opozarjal na bližajoče se državnozbornske volitve, kjer mora Kmečka zveza sijajno zmagati, ter zaključil nad dve uri trajajoči, izvanredno uspeli shod. Pri resolucijah se ni drznila dvigniti nobena nasprotna roka. Od tega shoda opravičeno pričakujemo najboljših sadov.

Bizelsko. Požar. Zakonska Premelč sta pustila otroke brez nadzorstva same doma. Otroci so se igrali in pri tem so prišle enemu v roke vžigalice in s tem je že bila tudi nesreča gotova. Okoli 3. ure popoldan je že gorelo gospodarsko poslopje. K sreči so še sosedje v pravem času opazili ogenj ter ga omejili. Pogorelo je samo gospodarsko poslopje.

Kostrivnica. Čeden stric je Mihael Gajsek iz Kostrivnice. Svojo nečakinjo je tako pretepel, da so ji morali v bolnišnici odrezati roko.

Dobova. Posestnik Andrej Zupančič v Ločah pri Dobovi je vroč pristaš ptujskega „Štajerca“. Sam si ne plačuje tega smrdljivca, ki ga naročata očka Matheis in „Sparkasa“ v Brežicah po več sto iztisov in ga delita brezplačno med nevedne ljudi. Šnopsarsko glasilo „Štajerc“ je v zadnji dobi zelo hudo vzelo na niko slovenske denarne zavode, češ, da vsi propadejo, da ni varno zalagati v nje svojega denarja, da bodo vsi zadržniki trpeli neizmerno škodo in kar je še več enakih budalosti. Najbolj se zaletava v starejšo družbo: posojilnice in Ptuj, v Ormožu, v Celju in v Brežicah s prozornim namenom, da spravi te zavode ob zaupanje med ljudstvom. Čimprej doseže ta namen, timprej se bo stekal zopet slovenski denar v večno prazna predača nemških šparkas in nemških utarskih posojilnic. Slovenci naj si plečejo torej sami bič, s katerim jih bodo bičali spodnještajerski renegati do krvi. Hvala Bogu, tako daleč pa še venčar nismo. Slovensko ljudstvo pozna te zvite nakane in jih prezira s popolnim zaničevanjem. Tu pa tam se vsede pa le marsikateri kalin na te lopovski pripravljene limanice in tako se je tudi pripetilo našemu sosedu Zupančiču. Neko nedeljo je namreč na dolgo in široko razlagal Dobovčanom, da brežiška posojilnica ni več varna, in da ljudje nikar več najne nalagajo svojega denarja v tem zavodu, če ga nočejo izgubiti. Brežiška posojilnica je popolnoma pravilno ravnala, ko je nudila možakarju priliko, naj dokaže svoje trditve pred kazenskim sodnikom. Pri obravnavi dne 28. marca 1911 prišel je obrekovalac res z dokazom na dan. Položil je namreč dve številki „Štajerca“ pred sodnika in se samozavestno odrezal: „Tukaj-le, čitajte, saj je vse to, kar sem jaz trdil, črno na čelo natiskano — torej mora biti res!“ Sodnik pa le ni verjel tem dokazom resnice, pač pa je priznal za prvo kazni Zupančiču 60 svetlih kronic, oziroma 6 dni zapora, in ga povrh obsodil in povračilo stroškov kazenskega postopanja. Iz te dogodbe sledi za pametne kmete jasen nauk: ogibajte se ljudi, ki vam vsiljujejo „Štajerca“, ogibajte se lista, ki je pisan z gnojnico in spada torej na gnoj! Klorkoli pa v kljub temu le še hrepeni po denarni globi, ali pa po „kajhi“, naj še dalje zahaja k Matheisu ali pa v Sparkaso, koder mu je ptujski „Štajerc“ brezplačno na razpolago. Morebiti ga tudi enkrat pamet sreča, kakor je srečala pamet dne 28. marca 1911 našega Zupančiča, ki je po končani razpravi domov gredeč si zapel pesmico: „Da, da! Tako se godi, komur „Štajerc“ diši, da naglo in lahko na „desko“ zdrči!“

Konjice. V torek dne 11. t. m. je pripeljal iz Stranice pri Konjicah posestnikov sin Janez Marinšek voz desek na celjski kolodvor. Pri odlaganju je hotel uporabiti nek tam ležeč kol, kar mu je pa železniški uslužbenec Zaherl zabranil. Radi tega sta se začela pripravati in tekmo prepira je dal Zaherl Marinšku nekaj zaušnic. To je pa slednjega tako razburilo, da je potegnil žepni nož in mu z njim zadal težko rano v prsa. Zaherla so odnesli v bolnišnico, Marinška pa odvedli na okrožno sodišče.

Petrovče. Dne 8. t. m. se je igral rudarjev sin Franc Zupanc v Libojah pri Petrovčah v domači hiši z dinamitno kapico. Kapica je eksplodirala in je odtrgala dečku več prstov na roki, ga ranila tudi na obrazu in na prsih, med tem ko se njegovemu petletnemu bratu, ki je bil istotako navzoč, ni prav nič zgodilo.

Zalec. Vse se izprašuje, kdo bo kandidiral, kdo bo zmagal, kako bo. Liberalna stranka gre s težkim srem v volilni boj. Njeni poslanci v državnem zboru so bili ničle, o katerih se nikdar ni nič slišalo. Molčali so vsa štiri leta, kakor da bi se sramovali svojega liberalnega izvora. Storili niso nič, govorili nič, liberalna stranka je bila izredno slabo zastopana. Še težje pa postaja liberalcem srce, če se ozirajo na položaj v domovini. Politično so razbiti, gospodarsko uničeni. Na vseh straneh bankroti in v znamenju kanta stopajo v volilni boj. Liberalna stranka bo morala kmečko stranko naravnost prositi, naj iz usmiljenja molči o gospodarskem stanju nekaterih zavodov, kajti sicer pride do novih polomov in konkurzov. V liberalno stranko se je prirnilo toliko nepoštenih elementov, da je marsikaterega, sicer poštenege človeka že sram te družbe, v kateri se nahajajo kridarji, oderuhi in navadni vsakdanji sleparji. Slovenska kmečka zveza pod okriljem Vseslovenske ljudske stranke ima sedaj celo drugo pozicijo. Polne vrste volilcev se veselo, da je prišel sedaj čas, vrniti liberalcem njihove laži in klevete, njihove goljufije in sleparstva. Prešinjena zaupanja v zmago, čaka naša stranka z veseljem volilnega boja.

Šoštanj. Mlinar J. Glušič je poslal svojega 13-letnega sina Avgusta v podstrešje z nekim naročilom. Fant je pa vzel tudi ključ od očetove škrinje, katero je odprl. Našel je v njej pištolo in jo nabasal. Pri tem je pa tako neprevidno ravnal, da se je pištola sprožila. Ko so čuli ljudje strel, so prihтели gledat in so našli fanta z izstreljenim očesom. Dečko je umrl, ne da bi se zavedel.

St. Pavel pri Preboldu. Naša občina postane skoraj po zaslugah liberalnega dopisnika ena svetovno znanih postojank slovenskega Štajerja. Teden za tednom hvali v „Narodnem Listu“ tukajšnje Sokole, njih delovanje, njih napredek, kot bi bili res najimennitnejša stvar na svetu, nasprotno pa graja vse, kar ne trobi v njihov „tudi krščanski“ rog. V zadnjem dopisu, ki je po obliki eden najnesramnejših, napada

med drugimi zopet našega nekdanjega vseobče priljubljenega kaplana gospoda J. Ilca. Na prvi pogled se pozna dopisniku njegova otročja mlečozoba nezmožnost, ali pa starostna duševna onemoglost. Bilo bi dobro, da bi puščavnik izpod gore prišel pogledat v to gnezdo. Pač pomilovanja vredni tukajšnji Sokoli, ki imajo med seboj dopisnika, nad čegar dopist se zgraža vsa fara. Na svidenje še večkrat!

V Podvinu pri Sevnici je hotel Mihael Koželj dati duška svojemu veselju, da je streljal na gostiji iz stare, dvocevne pištole. Pištola je bila pa stara in le slabo popravljena, zato jo je pa pri prvem strelu razneslo, in Koželj je dobil na roki jako nevarne poškodbe. Zdravniki so izjavili, da bo roka tudi v slučaju, da je ne bo treba odrezati, nerabna za delo.

Brežice. Zaprli so Jožefa Trampuša, ker je iz ničevega vzroka grozil svojemu svaku Kajsu in njegovi hčeri Neži, da ju bo ustrelil in jima hišo zažgal. Trampuš je znan kot nasilen človek.

Rajhenburg. Poroča se naslednje: Iz semnja v Krškem je gna 14letni Janez Abram kravo proti domu. V Rajhenburgu se je pa žival splašila in je začela dirjati. Fant je imel vrv okoli desne roke ovito, in ker je bilo mrzlo, je držal obe roki v žepu. Zato se ni mogel dovolj naglo oprustiti in ga je krava vlekla za sabo po cesti. Orožniku Krepelu se je posrečilo, da je kravo zadržal in tako rešil fanta iz neprijetnega položaja, ki bi lahko postal za njega usodepolen. Imel je precejšnje rane na glavi in pa na rokah.

Videm ob Savi. Znano je že po kranjski in štajerski deželi in tudi drugod, da je v Krškem ob Savi umrla dne 16. marca 1911 in bila pokopana dne 18. marca gospa Josipina Hočevar. Ta gospa je imela srce za Boga in za svojega bližnjega. Milijone ji je Bog podelil, in ona jih ni porabila v potrošnje, ampak prvič v pospeševanje časti božje. To pričajo mnogoštevilne nove in popravljene cerkve na Kranjskem in Štajerskem, potem skrivni darovi za notranjo opravilo cerkev, za zvonove, orglje itd. Drugič pa je gospa Hočevar imela tudi usmiljenje in ljubezen do bližnjega. O tem govorijo mnoge šole in zavodi za mladino, ki jih je obdarovala, posebno krška bolnišnica in še druge sirotišnice za revne in bolne. Zato je pa bil tudi sprevod rajne gospe velikansk. Od hiše žalosti je krsto peljalo šest konj z vso drugo pripravo, katera je bila naročena od hvaležnih prijateljev in sorodnikov rajne blage gospe. Prebivalci mesta Krško so tudi svoji dobrotnici iz velike hvaležnosti vse storili, kar je le bilo v njihovih močeh. Veličasten pogreb je povzdignila vsa še živeča rodbina; udeležilo se ga je na tisoče kmečkega ljudstva in pa okoli 30 duhovnikov od desnega in levega brega Save, to je iz Kranjskega in Štajerskega. Voditelj kondukta je bil premilostljivi gospod prošt iz Rudolfovega dr. Sebastijan Elbert, slovesno mrtvaško sveto mašo je pel milostljivi gospod častni kanonik in dekan iz Radoljice Janez Novak, poslovilno pridigo je imel gospod dekan leskovski Franc Schweiger. — Ostala bo rajna blaga gospa v nepozabljivem spominu v svojih dobrih delih, v sporočilih in legatih. Ljubi Bog ji bodi plačnik za vse, kar je storila za njegovo čast in za blagor svojega bližnjega. — Hvaležni Videmčan.

Kranjsko.

Kočevoje. Najstarejša žena na Kranjskem. Listi pišejo: Malokomu bo znano, da živi najstarejša žena na Kranjskem v kočevskem okraju. Piše se Marija Wiederwohl in je bila rojena leta 1805, je torej stara celih 106 let. Bila je petkrat omožena, zadnjikrat pred 4 leti, in sicer s sedaj 71 let starim Wiederwohlom. Žena izvršuje danes gostilničarsko obrt in je še vedno trdna in zdrava, tako da bo čakala še marsikatero pomlad.

Ljubljana. Učiteljska protialkoholna zveza ima svoje prvo zborovanje danes na veliko sredo dne 12. aprila, ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Razpored: Delo med učitelstvom, Jožef Novak, Idrija; Delo v šoli, Rudolf Horvat, Zagorje na Notranjskem; Učna snov, Fr. Petrič, Naklo; Delo izven šole, Ivan Grad, Košana; Slovenska protialkoholna literatura, Julij Slapšak, Vodice.

Ljubljana. Iz kranjskega deželne odbora. Dr. Josip Polobnik in Ivan Lazar sta imenovana združnim praktikanom. Iz deželne službe je izstopil inženir A. Hočevar. V pokoj je šel na lastno prošnjo primarij deželne bolnice dr. Eavard Šlajmer. Prof. Dermastija je imenovan učiteljem geografije na slovenski trgovski šoli. Krščansko-socialni zvezi v Ljubljani se je podelilo 800 K za napravo gospodarske šole za delavke.

Primorsko.

Pulj. Naši iredentisti so poslali ob priliki 50-letnice zedinjenja Italije brzojavno čestitko judovskiemu Natanu v Rim. V čestitki so imenovali Pulj, ki je edina avstrijska vojna luka, hčer Rima (figlia de Roma). Brzojavka pa se ni poslala naprej, marveč je bila v poštnem uradu v Trstu inhibirana. S tem, da so si puljski iredentisti drznili odposlati brzojavko s tako vsebino, v kateri se drzno imenovati avstrijsko mesto Pulj, v katerem živi na tisoče Slovanov, hčer Rima, so zopet pokazali celi Avstriji, s kakimi za državo nevarnimi elementi imamo opraviti pri nas na jugu.

Narodno-obrambno delo.

Za „Slovensko Stražo.“ Neprijateljska tuja konkurenca bi silno rada izpodkopala tla naši priljubljeni Kolinski kavini primesi v korist obmejnim Slovincem in dela s sladkimi besedami, ki pa nimajo nobene vsebine na to, da bi jo naše gospodinje opustile. Pa, hvala Bogu, naše gospodinje so dandanes že toliko zavedne in samostojne, da jih ni mogoče preslepiti. One že prav dobro vedo, da je Kolinska kavina primes v korist obmejnim Slovincem od vseh najboljša in pristno domačo blago, vedo tudi, da z nakupovanjem te kavine primesi podpirajo delo „Slovenske Straže“ za obmejne Slovence. In zato bo trud nasprotnikov Kolinske kavine primesi v korist obmejnim Slovincem ostal pri naših gospodinjah brezvspešen. Slej kot prej bodo kupovale samo pristno Kolinsko kavino primes v korist obmejnim Slovincem in bodo prav posebno pazile tudi na to, da bo vsaka škatljica opremljena s pečatom naše „Slovenske Straže.“

Za „Slov. Stražo“ je daroval g. Janez Kolman, posestnikov sin iz Slivnice, približno 4000 obrabljenih znamk. Vrlemu nabiratelju srčna hvala!

Za nemško šolo v Pesnici so nadalje darovali: Berta pl. Tyau, Pobrežje, 50 K; Franc Mikiš, Gradiška, 20 K; Josip Vezjak, Maribor, 30 K; A. Ferk, Gradiška, 4 K; Ch. Unterkofler, Maribor, 10 K; Ernest Eylert, Maribor, 10 K; Franc Bernhard in sin, Maribor, 30 K; dr. K. Thalmann, Maribor, 20 K; dr. M. König, Maribor, 10 K, in župan dr. Schmderer 30 K; M. Zweackel, Maribor, 50 K; L. Kralik, Maribor, 50 K; notar dr. Hanss, Maribor, 20 K; A. Jellek, Maribor, 30 K; dr. Th. Bergmann, Maribor, 5 K; Jurij Schibeck, Pesnica, 5 K; Ludm. Schatz, Št. Ilj, 4 K.

Narodno gospodarstvo.

Ordredba glede rezanja živine. Osebe, ki hočejo izvrševati rezanje živine kot obrt, morajo imeti za to dovoljenje od pristojne politične oblasti prve inštanče (okrajnega glavarstva). To dovoljenje pa velja v prvi vrsti le za okraj, ki spada v področje one oblasti, katero je to dovoljenje dala; vendar pa se razširi ta pravica lahko tudi na okraje, ki spadajo v področje drugih političnih okrajnih oblasti, ako te v to privolijo. Osebe, ki živino režejo ali skaplajo, morajo imeti dovolilno listino (licenco) vedno s seboj. Vsak rezar si mora nabaviti vse v to svrhu potrebne priprave in orodje, katero ima držati vedno v dobrem stanju. Prav tako si mora nabaviti primerno množino razkužil. Vse v to svrhu potrebne priprave in orodje, kakor tudi razkužila mora imeti skopljač vselej s seboj, ko reže. Vse rezarje imajo nadzorovati uradni živinozdravniki. Preden se loti rezar živino v kateremkoli kraju ali občini skapljači, se mora javiti pri županu ali njegovem namestniku in se izkazati z dovolilno listino. Glede izvajanja te obrti so se izdali posebni poostreni predpisi. O času, ko razsajajo kužne živinske bolezni, politična oblast lahko prepove skapljanje živine, držeča se pri tem določil zakona glede živinske kuge. V takih krajih pa, kjer razsaja kuga v gobcu in na parkljih, prašičja kuga ali pa rudečica, smrkelj itd., kakor tudi bolnih živali sploh ni smeti skapljači, a tudi rezarjem je strogo prepovedano, vstopiti v okužena dvorišča in hleve. Da se te odredbe natančno izpolnjujejo, za to morajo poskrbeti živinozdravniški organi, občinski predstojniki in c. kr. orožništvo.

Uvoz umetnega gnoja v Avstrijo leta 1910. Iz Nemčije se je v letu 1910 uvozilo v našo državo 1.457.030 meterskih stotov Tomaževe žlindre, kalijeve soli 667.199 meterskih stotov, drugih umetnih gnojil 14.980 meterskih stotov, kostne moke 109.710 meterskih stotov. Iz Chile se je uvozilo k nam 817.813 met. stotov čilskega solitra.

Književnost in umetnost.

Esperanto. „Več jezikov znaš, več veljaš“, — pravi pregovor. Najboljši je torej tisti, ki zna vse jezike, ali kar je isto, svetovni jezik, ki se govori po vsem svetu. To pa je možno doseči edino s pomočjo esperantske slovnice, ki jo dobite za 1.30 K edino pri založniku Lj. Koserju, Juršinci pri Ptuj, Štajersko, in po kateri se naučite svetovni jezik Esperanto v par tednih. Kdor ne verjame, naj se prepriča sam!

Poštno izrazoslovje. Izšla je ročna knjižica: „Nemško-slovensko poštno izkazoslovje“, katero je sestavil in založil poštni uradnik J. Siebenreich. Knjižica ima gotovo precejšnjo važnost, kajti Slovenci smo na polju terminologije še reveži. Ta knjižica bo marsikateremu dobro došla, posebno pa slovenskim poštnim uradnikom. Zato pa tudi to knjižico toplo priporočamo, posebno ker je cena majhna, namreč 1 K 50 v.

Razgled po svetu.

Stavka pekov. Iz Rima se poroča, da v Novari nimajo kruha. Vsi peki stavkajo. Ker peki iz sosedsčine vsled solidaritete nočejo pošiljati kruha v Novaro, je tam postal položaj kritičen.

Nesreča na morju. Iz New-Yorka se poroča, da se je nek obrežni parnik v bližini britske Kolumbije

potopil z 20 osebami. Samo 4 potniki in 7 mož od posadke se je moglo rešiti.

Popis vesoljnega potopa v asirskem jeziku. V Victoria-inštitutu v Londonu je predaval profesor Hilprecht o vesoljnem potopu. Hilprecht je našel tabli s klinsko pisavo, na katerih je bil vdolben popis vesoljnega potopa. Ta opis se popolnoma strinja z onim v svetem pismu. Tabli sta bili pisani leta 2137 pred Kristusovim rojstvom. Dosti besed je popolnoma enakih z onimi v svetem pismu. Tudi nasvet, da se naj zgradi barka, ki naj bo podobna hiši, v katero se naj sprejme živali zraka, polja in gozdov, je na tej tabli napisan. To odkritje je vzbudilo velikansko zanimanje.

Junaški čin aretiranca. Iz Sydneyja v Avstraliji se poroča, da so prišli štiri domačine, ki so bili osumljeni, da so vlomili pri nekem farmerju z namenom, ukrasti jestvine. Neki policist na konju je dobil nalog, jih peljati v 370 km oddaljeni sedež policijskega sodnika. Vsi štirje so bili uklenjeni in so morali, ko so prišli na breg reke Roger, isto preplavati. Za njimi je jezdil policist v vodo. Sredi reke so ga pa zagrabil deroči valovi in so ga ohlesli s konja. In slednji ga je še udaril s kopitom tako, da je padel v nezavest. Na vsak način bi bil utonil, ako bi takrat ne skočil v reko eden aretovačev vzlic verigam, ki jih je imel na rokah, in ga ne bi, vzlic temu, da je bil sam v nevarnosti, da bi se utopil, spravil na suho. Kot plačilo za to junaštvo mu je sodnik milostno odpustil kazen.

Konec roparskega morilca Kowalta. Štirikratni morilec Kowalt je v noči od sobote na nedeljo ubežal orožnikom in je na begu ustrelil enega orožnika. Po noči je prišel v družbi nekega Walerusa, katerega so že tudi dolgo časa iskali, prosit k rudarju Penzelu za prenočišče, katero jima je slednji tudi dal. Po noči so pa začeli piti in ko je Kowalt postal že precej pijan, je razlagal natančno, kako je tiste štiri umore izvršil. Ko sta šla s tovarišem spat, je pa hitel Penzel k uradnemu predstojniku, in mu celo stvar naznanil. Slednji je takoj odposlal osem orožnikov na lice mesta. Ti so obkolili hišo, eden je pa šel po stopnicah v sobo, kjer sta spala zločinca. V sobi ga je sprejel Walerus z revolverjem, toda orožnik je bil naglejši in ga je s strelom ranil. Med tem je pa začel Kowalt iz okna celo kanonado na orožnike, kateri so se tudi branili s streli. Skupno je padlo 50—60 strelcev. Končno je utihnilo streljanje pri oknu. Ko so šli gledat v sobo, sta ležala obadva zločinca mrtva v lastni krvi sredi sobe.

Premetena sleparija. Lahko bi rekli, da je Pariz mesto sleparij. Nikjer na svetu menda se jih ne zgodi toliko in tako premetenih, kakor ravno v Parizu. Zadnjič se je v Parizu dogodila nova, premetena sleparija, ki je zbudila veliko pozornost. Ki nekemu draguljarju je prišel elegantno oblečen gospod in ga je pozval, naj gre z zbirko izbranih dragih kamnov k finančnemu ministru, ki hoče kupiti več stvari. Draguljar je vzel seboj dragih kamnov za 33.000 Fr. in je šel z neznancem v finančno ministrstvo. Tam ga je neznanec peljal po raznih sobah in se nazadnje ustavil v nekem kabinetu. Tam je vzel draguljarju drage kamne, češ, da gre z njimi k finančnemu ministru. Draguljar je čakal in čakal, pa zaman. Neznanca ni bilo več nazaj, in z njim so izginili tudi dragi kamni.

Roparski napad na zlatokop. Iz Budapešte se poroča, da so dne 6. aprila pozno popoldan, ko se že ni več delalo, vdrli roparji v beresvički zlatokop, ki je najbogatejši med vsemi eraričnimi. V rudniku so bili samo nočni čuvaji, katere so pa roparji z malimi dinamitnimi bombami prisilili, da so bežali v nek stranski predor, kjer jih je eden roparjev z bombo v roki tako dolgo stražil, da so drugi vso zlato rudo spravili na varno. To je trpelo do polnoči. Takojšnja preiskava je dognala, da so ukradli zlate rude za več stotisoč kron. Zdi se, da so bili pri ropu udeleženi odpuščeni delavci, ker so bile roparjem lokalne razmere popolnoma znane.

Preprečen atentat. Iz Pariza se z dne 7. t. m. poroča: Po čuječnosti nekega služabnika je bila zabranjena velika katastrofa v versailski palači. Zraven vhoda v kongresno dvorano je našel omenjeni služabnik peklenški stroj, katerega netilo je že bilo zažgano. Brez tuje pomoči je služabnik uničil stroj. V neposredni bližini grada so zapazili tri sumljive individue, vendar se ni posrečilo, da bi jih prijeli. Bombo so preiskali in našli, da je bila napolnjena z tvarino, ki je najhujšega učinka pri eventuelni eksploziji.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, družstvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča

delo. :: :: 53

Postrožba točna :: :: Cene nizke!

Janko Artman-u
da si ogledate
največjo izložbo trpeznihih in lepih svilnatih robcev.
Ta velikanska izložba
je v prvem nadstropju trgovske hiše
Janko Artman-a
v Šent Jurju ob juž. žel. pri farni cerkvi. 418

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno
Franc Strupi : Celje
Graška cesta
Priporoča po najnižjih cenah svojo bogate zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.
Prevezetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.
Najsolidnejša in točna postrežba.

POSLANO.
Čudežne dežele, kjer cveto oranže, ne more vsakdo obiskati. Kdor pa mora s svojo boleznijo na prsih ali v grlu, s svojim bronhijalnim katarjem ostati doma in delati, ne sme radi tega obupati. Fayjeve pristne „Sodener Mineral-Pastilon“ mu ravno tako sigurno pomagajo, samo hitreje in ugodneje pri taki bolezni, kakor pa tako drago potovanje. Sodenske pastile se kupi za 1 K 25 h v lekarnah, drožerijah in podobnih trgovinah, toda nikdo se ne sme pustiti prevariti s ponarejenimi.

Trgovina s papirjem in pisalnim orodjem
Goričar & Leskovšek v Celju
Graška ulica št. 7.
Lastna založba šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po najnovejših predpisih.
Na debelo 416 Na drobno!

Sanatorij „Mirni Dom“
za bolnike na živcih, priporočan od zdravnikov. — Zmerne cene. — Prospekti na zahtevo zastoj —
Dr. Franc Čeh, Gornja Sv. Kungota.

Trgovina špecerijskega blaga
Milan Hočevar Celje
Zaloga pražene kave „Au Mikado“.
Priporoča za tekoči čas pod zagotovitvijo točne in solidne postrežbe:
ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajka ruma, slivovke, brinjevca, konjaka in raznovrstnih likerjev. Sveže rozine, grozdice, čibebe, mandelne, lešnike, orehe, bosanske češplje, strdi itd.
Živinorejcem nudim za pitje svinj dobro znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi v moji zalogi zanesljiva, kaljiva semena za polja in vrtove.
Tudi priporoča in raznovrstnih, voščenih drugih sveč, kadilo in olje. 177

M. Zabukošek
krojaški mojster v Celju
priporoča svoj
modni salon za gospode,
ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Naznanilo in priporočilo.
Naznanjam slavnemu občinstvu v Mariboru in okolici, da sera otvoril v svoji hiši v Bistrici pri Lembahu dobro upeljno gostilno. Točil bom samo dobro domače vino in pivo. Dobiati se bodo vsak čas okusna, topla in mrzla jedila. Postrežba bo solidna in točna.
Obnem naznanjam, da prodam svoje posestvo v Št. Ilju v Slov. goricah, obstoječe iz lepe novozidane vile, go-podarskih poslopij in najrodovitnejše zemlje krog 10 orolov oddaljeno dve minuti od železniške postaje Št. Ilj.
Franc Wruss,
po e tnik v Št. Ilju v Slov. goricah in gostilničar v Bistrici pri Lembahu.

Vage
za vagon, voze (mostne), centimale, škalo, decimale, za živino, tablovo in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah
Jos. Kaláb,
tovarna za vage, Brno, Zidnice Moravska, 80 slovanaka obrt.
Naročite naš list!

Častno priznanje 1885.
Staroznana trgovina s semenjem
M. Berdajs, Maribor
Sofijin trg
priporoča svojo veliko zalogo travnega, deteljnega vrtnega in gozdnega semena po nizki ceni. — Opominjam posebno na deteljno seme, katero se letos po precej nizki ceni kot „naturell“ ponuja, ter omenjam, da prodajam samo pristno deteljo, garantirano, brez predence (grinte) in so čast. kupo valcem spričevala na razpolago.
Poljski mavec (gips)
najboljše umetno gnojilo za polje in travnike priporoča
M. Berdajs, Maribor - Sofijin trg.

Veletrgovina s špecerijskim blagom in z deželnimi pridelki
Anton Kolenc: Celje
Glavna zaloga: Graška cesta 22 Podružnica: Narodni dom.
Prazen je izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker vam nudi domača zgoraj imenovana veletrgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano zalogo z vedno svežim blagom, tako, da zamore proti vsaki konkurenci popolnoma ustreči zahtevam cenj. g. trgovcev in prosim za mnogobrojen obisk, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z najmanjšim poizkusom.
Velečastitim gospodom duhovnikom ponudim voščene, kakor tudi druge vrste sveč, ter olje in kadilo za cerkve.
V zalogi imam vsakovrstna vrtna in poljska semena zanezljive kaljivosti, ter opozarjam slavno občinstvo za nakup istih, kakor tudi ostalega špecerijskega blaga ter deželnih in drugih pridelkov.
I a. Zabukovski premog ponudim po 2-10 K za 100 kg pri odjemu celega voza. prosto v hišo postavljen v Celju, drugam po dogovoru
Kupim tudi vsako množino deželnih pridelkov, kakor: žita, fižola orehov, itd. ter rabljene solnate in druge sveče, petrolejske in oljate sode.
Pismena naročila se izvršujeje z obratno pošto. 37

Za veliko noč!
priporočam svojo veliko zalogo manufakturnega blaga za moške in ženske obleke, svilene robce, srajce, kravate itd.
vse najnovejše
Toraj ne bode nobenmu žal ako se spodaj imenovana trgovina poišče.
Manufakturna trgovina:
Jožef Ulaga : Maribor
Tegethofova cesta št. 21. 355
Postrežba točna in solidna.
Po jako nizkih cenah.

Kdor svoj želodec ljubi, noče drugega krepiča, kakor
želodčni likér
FLORIAN
Želodčni likér „FLORIAN“ ne slabi in ne omami kakor razne opojne pijače, ampak daje moč in veselje do dela!
Edini likér za slab želodec!
Ljudska kakovost liter K 2-40.
Kabinetna kakovost „ „ 4-80.
Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani
priporoča svoje **marčno, dvojnomarčno, termalno in granatno pivo** v sodčkih in steklenicah.

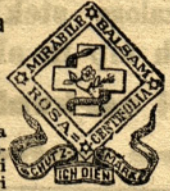
LEKAR-NARJA A. THIERRY-A BALSAM

edino pristno z zeleno usmiljeno sestvo kot varstv. znamko. Obilastno varovan.

Vsako ponarejenje, posnemanje in prodaja kakoga drugega balsama s podobnimi znakami so sodnijsko preganja in strogo kaznuje. — Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kataru, pri bolečinah v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri infuenci, pri želodčnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice, pri slabem teku in slabi prebavi, pri zaprtju, pri zobobolu in ustnih boleznih, pri trganju po udih, pri opeklinah in in izpuščajih itd. 1 gr. specialne steklenice 5 K.

Lekarnarja A. Thierry-a
samo pristno
centifolijsko mazilo

Alles ein echter Balsam
aus der Schutzel-Apothekes
A. Thierry in Pregrada
bei Reibitz-Sauerbrunn.

Naroči se: Lekarna kangelju varhu, ADOLF THIERRY v PREGRADI pri ROBATCU.
Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. König.

Nizozemska zavarovalnica za življenje

mi je poverila nadzorstvo o svojem poslovanju na Slovenskem Štajerskem, kar si dovoljujem tem potom naznaniti slavnemu občinstvu.

Nizozemska zavarovalnica je, smelo rečem, tako cen zavod, da ga ni enakega na kontinentu. Pogoji so skrajno ugodni in kulanca zavoda je priznana, vsled česar opozarjam na to mednarodno in po celem svetu razširjeno zavarovalnico.

Nizozemska zavarovalnica je od vseh pri nas poznanih zavarovalnic najcenejša in skoro najbogatejša, tako da je tudi varnost v vsakem oziru zsigurana.

Vsa pojasnila daje podpisani radevolje in brezplačno.

Fran Rakovič, nadzornik v Celju
Wokaunplatz št. 1. 71

6 belih

rjuh, zelo debele po 2 m
K 14.—, po 2 1/4 m K 16.—
iz domačega lanenega
platna po 2 m K 18.—,
po 2 1/4 m K 20.— dobiti
franko iz narodne
veletrgovine

R. Stermecki
v Celju.

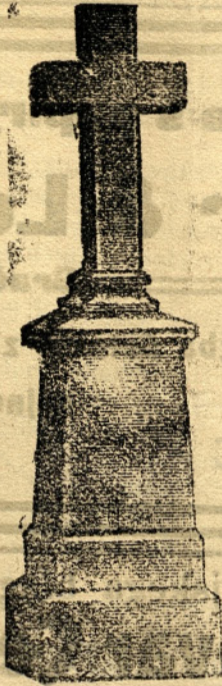
Pozor! Hedviga Hobacher, Maribor

Grajska ulica št. 2

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov, solnčnikov, vezenin in predtiskarij.

Popravila hitro in ceno!

Postrežba solidna!

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusi in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materijala.

Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja :: Velika zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov :: Najnižje cene :: Kulantni plačilni pogoji :: Naročila se izvršujejo točno.

418 Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno.

Brzjavke: Kamnoseška družba: Celje.

Trgovina

dobro ideča z mešanim blagom na lepem prostoru poleg cerkve, v prejetnem trgu v Ljutomeru se radi bolezi na več let da v najem. — Za prevzete blaga bo se potrebovalo 25 do 30.000 kron, zaloga tistega bo znašala okoli 80.000 kron. Več pove lastnik 70

Ivan Seršen.

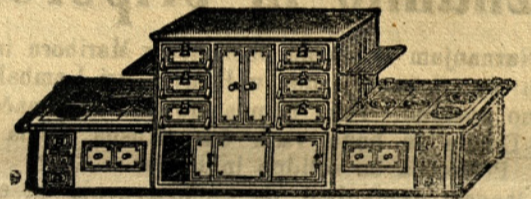
Najnovije spomladanske sezone je došlo.

Elegantni čevlji za dame, gospode in otroke v največji izbiri in v vseh oblikah. — Z velespoštovanjem

Štefan Strašek

prva največja zaloga in izdelovanje čevljev v
18— Celju: Kovaška ulica 3.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj "Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Pijte samo „Tolstovršsko slatino“
Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Robert Diehl žganjarna v Celju — štajerski konjak

417

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na-
v dne po 4¹/₂%, proti 3 mesečni odpovedi po 4¹/₂%.
Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in
1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se spre-
jemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obre-
stovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se
poštno hranilno pološnica na raspolago (šek koute
97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni
varnosti po 4¹/₂%, na vknjižbo sploh po 5%, na
vknjižbo in poroštvo po 5¹/₂%, in na osebni
kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastave vred-
nostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih za-
vodih prevzame posojilnica v svoje last proti pe-
vritvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presega
7 kron. — Prošnje za vknjižbo daje posojilnica
brezplačno, stranka plača le koliko.

Uradne ure

se vsake sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne
in vsake soboto od 8 do 12 dopoldne, izvemši
praznike. — V uradnih urah se sprejema in iz-
plačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in pooblaščenim vsak delavnik od 8.—12.
dopoldne in od 3.—5. popoldne. 6

Posojilnica ima tudi na raspolago domače hranilne nabiralnike.